ΓΑΛΗΝΟΥ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΔΙΑΛΕΚΤΙΚΗ

GALENI

INSTITUTIO LOGICA

EDIDIT

CAROLUS KALBFLEISCH

LIPSIAE
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI
MDCCCXCVI

ὁκόσα φάρμακα οὐκ ἰῆται, σίδηρος ἰῆται

APHORISM. VII 87 (IV 608 LITTRÉ)

LIPSIAE: TYPIS B. G. TEUBNERI

HERMANNO · DIELS

PRAECEPTORI · CARISSIMO
SUMMOS · IN · PHILOSOPHIA · HONORES
QUINQUE · ABHINC · LUSTRA · ADEPTO
VENERABUNDUS · GRATULATUR
EDITOR

Quam Tibi, praeceptor carissime, hoc festo die offero Galeni Institutionis logicae recensionem, eam plurimis gravissimisque rebus a Minoidae Mynae editione principe differre cum videbis, noli mirari. quamquam miranda fortasse hominis neglegentia qua factum sit ut multa falso legeret, multa omitteret, multa nihil admonens de suo adderet. quos errores si expressis verbis notare voluissem, adnotatio critica facile duplo augenda erat; quod cum sine ullo fructo, immo magno cum taedio legentium me facturum esse persuasum haberem, omnes illos Mynae errores silentio praeterire constitui. hoc tamen pro certo habeto me quibuscunque locis apographum meum a Mynae textu differebat, eos omnes iterum et saepius cum codice Parisino comparasse quamque accuratissime poteram quae in ipso codice exstant adnotasse, in quo negotio eo maior diligentia ponenda erat quod in Galeni verbis restituendis ab unico illo fonte saepissime recessi. qua in re si audacius quam pro Tua disciplina exspectaveris me gessisse Tibi videbor, hoc spero Te excusaturum esse perspecta codicis illius condicione, quippe qui a librario artis logicae ignaro de exemplari ipso iam graviter turbato incertisque compendiis pleno satis neglegenter descriptus tot tantisque omnis generis vitiis scateat, ut, ne tristissimis illis desperantium crucibus foedissimisque librariorum monstris nimis deterrerentur animi legentium, paulo audacius agendum esse videretur. quod eo magis mihi licere existimabam, quia in logicis libris magis quam in aliis ex ipsa rei natura scriptoris sententia recuperari potest.

Iam igitur peto abs Te ut schedis meis ea qua soles benevolentia perlustratis dicas quid sentias de opera mea. qua si tantum profecisse Tibi videbor ut iam scriptoris sententiae certo cognosci ipsaque verba in fundamento satis firmo restitui possint, magnopere gaudebo. vale, praeceptor carissime, mihique favere perge.

Scr. Berolini a. MDCCCXCV m. Dec. die XXII.

Galeni Institutionis logicae unus quantum scimus codex aetatem tulit inventus ille a Minoida Myna in Athonis coenobio nescio quo[1]), qui codex nunc pars est bibliothecae Parisinae Supplementi Graeci quod dicunt codicis 635, de quo conferas velim Commentariorum Academiae Borussicae anni 1895 appendicem, cui adnexa invenies scripturae specimina; scripta enim est haec Institutio ab eodem saeculi XIII librario a quo Porphyrii libellus ad Gaurum missus quem illic edidimus. continetur autem foliis chartaceis decem (3^v—12^r) 190 millesimas latis, 275 altis, versuum 31 minime, maxime 34, quorum foliorum primi pars exterior abscissa est, ceterorum scriptura multis locis, in marginibus maxime, humore fere evanida, maximam vero partem in ipso codice a Myna renovata, id quod ubicunque illum errasse suspicio erat, suo loco adnotavi, ea vero quae suspicione carebant in ADNOTATIONIS SUPPLEMENTUM huic praefationi adnexum redigere malui. nonnulli librarii errores manu altera correcti sunt. iota mutum in dativorum terminationibus saepe, in coniunctivis et in *ζῶον* semper deest, saepe adscribitur potius quam subscribitur, abundat in *ὑφήνατο* 31, 15 et *πρᾶξιν* 45, 17. *ν* paragogicum cum ante vocalem semper scribatur excepto uno loco (*συνίστησι· ὁποῖα* 34, 2), ante consonantem nusquam (si quidem erasum est 41, 15, ubi codex praebet *ἔξουσι///* *καὶ*, et 13, 1

---

1) cf. *Le Moniteur Universel 1844, 5 janv. Rapport adressé à M. le ministre de l'instruction publique* n. 27. Mynas in praefatione editionis (Paris. 1844) p. *με'*: *Διαλεκτικῆς, ἣν ἡ ἐμὴ ἀποστολὴ .. ἐξεύρατο καὶ ἀνεσώσατο, ὡς καὶ ἄλλ' ἄττα ἐν ὑπογείοις πύργων σηψόμενα*; cf. p. *λε'*. Daremberg *Essai sur Galien considéré comme philosophe* (Par. 1848) p. 6[4] et *Oeuvres d'Oribase* I (ibid. 1851) p. XII.

συνέστηκεν in -κε correctum), ad eandem normam transscripsi siglum ’⋏ quod et pro ἐστι et pro ἐστιν posuit librarius et φασ quod est ante consonantem 29, 10. -ττ- in hoc libello constanter scriptum invenitur, -σσ- nusquam. γίνεται bis (14, 16 45, 15) et γίνεσθαι semel (45, 16) scriptum itemque προγινωσκομένων 3, 7 ad ceterorum exemplorum normam correxi. in ceteris minutiis unici codicis memoriam ita pressi ut modo πρῶτον δεύτερον τρίτον, modo ᾱ β̄ γ̄ scripserim et ne elisionis quidem factae vel neglectae inconstantiam correxerim, quamquam hiatum in hoc quoque libello quatenus satis commode fieri possit vitari manifestum est.[1]) hoc enim studio explicari videtur quod interdum verba insolito ordine proferuntur velut διὰ τὴν τῶν καθόλου πίστιν ἀξιωμάτων 42, 15 sq. et ἐκ τῶν καθόλου τινῶν ἀξιωμάτων 45, 11 et fortasse etiam quod Galenus 41, 9 dixit βιαιότερον ἔσται ἡ σύστασις et 45, 14 ὁ λόγος οὗτος καὶ Πλάτωνος ἐν τῇ Πολιτείᾳ γεγραμμένος. adde quod dicit αὖ περαινέσθω 21, 23, sed αὖθις ἐπὶ 34, 13; ἄρτι λόγον 44, 17, sed ἀρτίως ἀναπόδεικτοι 19, 24, ἀρτίως εἴπομεν 29, 15, ἀρτίως εἰρημένων 30, 19.[2]) praeterea adiectivis πᾶς et ἅπας ita utitur Galenus ut πᾶς post vocales, ἅπας post consonantes ponere soleat.[3]) atque πᾶς post vocalem positum inveni locis 46 (quibus addendus est 22, 2 πρῶτον ⟨κατὰ⟩ παντὸς et fortasse 22, 10 et 45, 1), ἅπας post consonantem locis 21. peccant in hoc praeceptum tres tantum loci: ἀποφάσεις παντὸς 6, 20 sq.,

1) cf. quae de hac re post Dielesium (*Jenaer Litteraturzeitung* 1875 no. 9) exposuerunt Marquardtius (in Galeni script. min. I p. XLVII sqq.) et Petersenus (in diss. inaug. quae inscr. In Galeni de plac. Hipp. et Plat. libros quaestiones criticae Gotting. 1888 p. 37 sqq.).

2) eodem modo in ceteris Galeni libris ante consonantes et ἄρτι et ἀρτίως dictum invenies, ante vocalem semper ἀρτίως, velut I 407, 3 ἀρτίως εἶπον, IV 284, 16 ἀρτίως ἐδήλωσα, V 710, 14 VII 359, 1 702, 16 VIII 113, 1 152, 1 218, 16 219, 6 284, 1 363, 4 450, 7 XI 272, 17 288, 8.

3) cf. quae de hac norma exposuit Dielesius in *Götting. gelehrte Anzeigen* 1894 p. 297 sqq.

γὰρ πάντ' 44, 21, ἄλλαι ἅπασαι 24, 10. nam quod legitur διοίσει· ἅπαντα 11, 16, συλλογισμόν ῾πᾶν 18, 4, συλλογισμοῖς ῾πᾶν 18, 18, (εἰπ)εῖν ῾πᾶν 28, 19, haec eo quod pausa intercedit satis excusantur, et 29, 3 scribere poteram ⟨εἴς γάρ τι⟩ εἶδος ἀποβλέποντες ἅπασι κτλ. toleratur vero hiatus

I post articulum, pronomina, numeralia

II post nominum formas in οι et αι exeuntes

III post verborum formas in αι exeuntes

IV post particulas καί, ἤ, τοί[1]), μή, εἰ itemque ante οὐ et ἄρα

V post praepositionem περί[2])

VI in artium vocabulis et aliis quibusdam formulis atque sententiolis assiduo usu quasi in unum concretis, velut καθόλου ἀξίωμα, γενικῷ ἀξιώματι, εἴη ἄν, καὶ τὸ ὅλον τῷ ὅλῳ ἴσον

VII in pausa.

Textum in codice fere continuum in capita atque paragraphos dividere in rem esse putavi. novem fere versus folii 8^r (4—13 = p. 25, 7—24) transposui post verba περιέχεται μὲν ἐν τοῖς καθόλου συμπεράσμασιν quae in fol. 7^v v. 20 (p. 25, 5 sq.) leguntur, interiectis quibusdam quae per terminationum similitudinem excidisse videntur. errore enim manifesto (licet non Mynam solum, sed etiam Prantelium fugerit) hi versus, quibus quomodo conclusiones particulares in universalibus comprehensae sint exponere pergit Galenus, inculcati sunt in exempla ratiocinationum ad quantitatis categoriam pertinentium. qui error ita explicari potest ut sumamus codicis archetypi folii e ceterorum compage soluti paginas inverso ordine descriptas esse. cui explicationi non obstat quod versus transpositi in hac editione 17 fere versus complent,

---

1) quamquam pro ἤτοι sequente vocali ἤτοι γ' dicere solet, qua de re cf. sodes indicem verborum.

2) saepe tamen maluit ὑπέρ dicere, nisi praecedit vocabulum in vocalem desinens.

ei vero qui in codice Parisino antecedunt fere 28. neque enim dubium est quin lacuna statuenda sit p. 25, 13, qua fortasse non ea sola sententiola quam in adnotatione refeci hausta est, immo veri simile est Galenum quod de prima figura docuerat, id de altera quoque et tertia exposuisse. fac igitur in codice archetypo haec fere fuisse: *καὶ διὰ τοῦτο τοῖς ἐν τῷ πρώτῳ σχήματι συλλογισμοῖς τῷ μὲν πρώτῳ καὶ δευτέρῳ καθόλου συμπέρασμα ἔχουσιν αἱ ἐπὶ μέρους περιέχονται προτάσεις, τῷ μὲν γὰρ πρώτῳ ἡ ἐπὶ μέρους καταφατική, τῷ δὲ δευτέρῳ ⟨ἡ ἐπὶ μέρους ἀποφατική, τῷ δὲ πρώτῳ συναληθεύει κατ' ἀντιστροφὴν ἡ ἐπὶ μέρους καταφατική· ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ σχήματι τῷ πρώτῳ τε καὶ δευτέρῳ συλλογισμῷ καθόλου στερητικὰ συμπεράσματ' ἔχουσι περιέχεται τὰ ἐπὶ μέρους· κατὰ δὲ τὸ τρίτον σχῆμα ἐν μὲν τοῖς συμπεράσμασιν οὐδὲν γίγνεται τοιοῦτον, ἐπειδὴ πάντ' ἐπὶ μέρους ἐστίν, ταῖς δὲ καθόλου προτάσεσι καθάπερ ἐν τοῖς ἄλλοις σχήμασιν, οὕτω κἀν τούτῳ περιέχονται αἱ ἐπὶ μέρους, ἐν μὲν τοῖς πρώτοις δυσὶ τῇ καθόλου καταφατικῇ ἡ ἐπὶ μέρους καταφατική, ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ⟩ τῇ καθόλου στερητικῇ*[1]) *ἡ ἐπὶ μέρους ἀποφατική.* iam vides hoc supplemento paginae priori quam statuimus 10 fere huius editionis versus accrescere. haec si probabilia videbuntur, conici poterit codicis archetypi paginas fere vicenos octonos huius editionis versus continuisse.

Utile fortasse est monuisse Galenum in hoc libello artis vocabula non suo quodque loco, sed nonnulla occasione data explicare; quod nisi tenebis, facile fieri poterit ut eiusmodi explicationes glossematum suspicionem tibi moveant. quae tamen cum a libello quo prima artis elementa tironibus exponantur minime alienae sint, magnopere cavendum est ne resecentur. huius generis sunt 7, 22 sqq. 20, 4 sqq. 24, 14 sqq. accedit quod haud pauca molestissime iterantur, quae non magis in suspicionem

---

1) vides verba *τῇ καθόλου στερητικῇ* quae nunc quidem perquam molesta sunt tolerari posse, si talia fere qualia finxi in archetypo fuisse sumas.

vocabit qui Galeni ingenii indolem moremque scribendi norit. exemplum est cap. XIII § 8 (p. 31, 5 sqq.) post ea quae paulo ante (p. 30, 20 sqq.) dicta erant plane supervacanea; quae tamen noli dubitare quin ab ipso Galeno homine loquacissimo scripta sit.

Restat ut moneam Carolum Prantelium in Historia artis logicae (I 591 sqq.) hunc libellum a Galeno abiudicasse. quod iudicium, licet in eandem sententiam ierint multi doctissimi viri, stare non posse peculiari dissertatione propediem demonstrabo.

Scr. Berolini m. Maio a. MDCCCXCVI.

C. K.

SUPPLEMENTUM ADNOTATIONIS

In codice P praeter ea de quibus in adnotatione critica dixi a Myna renovata sunt haec:

7, 16 sq. *αἱ μὲν οταν τινὸς* ‖ *ὄντος ἐξ ανάγκης εἶναι λέγωσι* ‖ 17 sq. *δέ τι κατὰ συνέχειαν· αἱ δὲ οτ* ‖ 19 sq. *ἐρει παρα τοῖς ἄλλοις* ‖ 21 *τοῖς ν* ‖ 23 *των εχομεν* ‖ *μας* ‖ **8**, 3 *τοιαῦται* ‖ 4 *σιν ὑπάρ* ‖ 6 *φωνῇ* ‖ 7 sq. *μάλιστα μ* ‖ 9 *αν ὑποθεί π* ‖ 11 *τοι διότι μὴ* ‖ 14 *τισὶ* ‖ 18 *δέ ἐστι λέξις* ‖ 21 *νοῖ* ‖ **9**, 4 *ὑποθετικὴν* ‖ 6 *μένον μὲν ἀξί* ‖ 8 *αρὰ τοῖς* ‖ 10 *νυξ ἐστιν ὂν ἐ* ‖ 11 sq. *σι, συνημ* ‖ 13 *τὸ τοιοῦτον* ‖ 15 *αὐτῇι* ‖ 18 *ἐνδείκνυται τὴν* ‖ 19 sq. *δίων οὐκ ἔστιν* ‖ 21 sq. *διαφέρει γὰρ τῶ τιν* ‖ 23 *καὶ τοῦθ' ὑπάρχ* ‖ 24 *τοῖς* ‖ **10**, 1 *δὲ μὴ τοῦτο τὸ συναπό* ‖ 1 sq. *ι τελεία· τῶν γὰρ τοι* ‖ 3 sq. *διὸ — προσλη* ‖ 6 *α εἶναι* ‖ *ὲ τὴν ἑ* ‖ 7 *κατὰ τὴν μάχην* ‖ **12**, 17 sq. *ἀρχειν δὲ — τελ* ‖ **15**, 5 *ποιοῦντες — λόγω* ‖ 7 *τοῦ* ‖ *τι καὶ* ‖ 10 *οὗ ἐπο* (falso pro *οὗ ἐκ συνημ*) ‖ 12 *ἀναπό* ‖ 16 *ἀναπόδει* ‖ 18 *ὥσπερ* ‖ 19 *ν ἐν* ‖ 22 *ως δὲ* ‖ **16**, 1 sq. *τὸ ἀντι* ‖ **17**, 22 *καῖον μὲν ἔχει πρὸς τὸ γενν̄ τιν* ‖ 24 *ραλαμβάνειν. οὐ μὴν οὔτε τὰ κατὰ* ‖ 25 *πρ* ‖ *λαμβάνει οὔκουν οὐ* ‖ *ε* ‖ *τ* ‖ **18**, 1 *θετικαῖς* ‖ 2 *ἑτ^ερ' συμπλέκ* ‖ 3 *πρότασιν* ‖ 11 *αἱρετ* ‖ 14 *τὸ μὲν ὑ* ‖ 16 *τασιν* ‖ 18 *ἔχει* ‖ **20**, 1 *δεῖξε* ‖ 2 *ἐκ* ‖ 5 *τις ἐστιν ἐκ* ‖ 7 *πρὸς τῶι* ‖ 8 *στερητικὸν ἐπι* ‖ 10 *ἐπὶ μ^ερ' καταφ* ‖ 11 *πὶ μέρ* ‖ 12 *ὁ ἐκ καθο^λ' στερη^τ* ‖ 13 *φέρων συμπέρασ* ‖ 14 sq. *δεικτός ἐστιν οὐδ' ἐξ' ἑαυτοῦ* ‖ 15 *ιστ^ο* ‖ 16 *ἐκ τ* ‖ 16 sq. *τῶι β^τρ' σχήματι* ‖ 19 sq. *ερητι* ‖ 20 *ἑ* ‖ *τὴν δὲ ἑτέραν* ‖ *θόλου* ‖ 21 sq. *οτά* ‖ 22 *σχη^μτ'* ‖ **21**, 1 sq. *τῶι μείζο* ‖ 2 *ι των* ‖ 4 *ν* ‖ *τ* ‖ *ρας μὲν τῆς* ‖ 6 *όλ* ‖ **23**, 10 sq. *καὶ — περανεῖ* ‖ 12 *κθέσεως — ἄπα* (14) ‖ 14 *τὸ — δεύτερον* (16) ‖ 16 *γορείσθω* ‖ *τοῦ τρίτου* ‖ 17 sq. *τοῦ δευτέρου, μὴ γὰρ* ‖ **24**, 5 *παντὸς* ‖ 7 *καὶ* ‖ 9 *ᾶ* ‖ 10 sq. *ἐν ἑ* ‖ 12 *μη* ‖ *ἀν* ‖ 16 *νομένων ἀ* ‖ **25**, 2 *ἴδιον ἑ* ‖ **26**, 16 *ἑκάστωι* ‖ 16 sq. *ἐν τοῖς π ἀποδε* ‖ 18 *ἐν ταῖς — ἐστὶ* ‖ 19 *κείμενον*

Ex his ea quorum certa vestigia supererant tinctura rutila satis accurate renovata sunt, ea vero quae mente potius quam oculis exploranda erant, postea rubra pleraque, pauca atra tinctura restituta. accuratiora illa ipsa quoque Mynae deberi apparet collato folii 7ᵛ margine inferiore, in quo nonnulla versus ultimi verba fere evanida rutila tinctura iteravit ea manus quae Mynae esse comparatis aliis locis ab eo scriptis intellegitur.

ADDENDA ET CORRIGENDA

Sero cognovi censuram editionis Parisinae ephemeridi litterariae Monacensi[1]) insertam ab anonymo quodam (fortasse Spengelio), qui nonnulla occupavit quae ego aut Prantelio aut mihi ipse adscripsi. vidit enim p. 5 modo affirmativum, modo negativum exemplum supplendum esse, supplevit 20, 12. 22, 7. 14; invenit 7, 20 *τοῖς Ἕλλησιν ἅπασιν*, 10, 10 *χρώμενοι*, 29, 12 *οἰκειότατος*, 44, 2 *ἀληθεύειν*, 46, 5 *δικαίας πόλεως*.

14, 14 post *μέρει* addendum esse existimo ⟨*ἡ δὲ καθόλου καταφατικὴ πρὸς τὴν ἐν μέρει*⟩
15, 1. 6 cf. ad 37, 5
18, 18—21 supplevi coll. 30, 13 sqq.
25, 12 cf. supra p. VIII sq.
27, 19 *ἄστρον* posse verum esse humanissime me docuit Hugo Berger vir doctissimus coll. Cleomed. II 3 p. 118 Bake. itaque fortasse scribendum erat *ἡλίου καὶ* ⟨*σελήνης καὶ*⟩ *ἄστρου καὶ γῆς*, neque enim facile quisquam credat lunae mentionem defuisse
28, 17 voce *ἀριθμῶν*, si recte tradita est, significari debet adiectivum numerale *πᾶς*. quod num fieri potuerit non sine causa dubitans Dielesius suspicatur in *ἀριθμῶν* latere *ἄρθρων*; cf. *τῇ τοῦ ἄρθρου προτάξει* Clem. Strom. III 12, 81 extr. quod si verum est, ea quae sequuntur sic fere restituenda sunt: *ἐνδεικνυμένη* (*τὸ κα*)*θόλου*· (*οὐκ*) *ἀν*(*αγκαῖον γὰρ τὸ πᾶν, ἀλλὰ ταὐτόν ἐστιν εἰπ*)*εῖν κτλ.* in P utrum *ἂν* fuerit an *ἄν* non potest certo explorari
29, 3 cf. supra p. VIII 4 sq.
37, 5 *ἕτερον* pro *τὸν* vel *τὸ ἕτερον* dictum invenitur etiam 15, 1 (cf. 6); cuius tamen usus cum nullum apud Galenum exemplum exstare videatur, haud scio an scribendum sit *καθ' ἕ*⟨*κά*⟩*τερον γὰρ τὸν τρόπον* (sc. sive *διεζευγμένον* sive *παραδιεζευγμένον* in apodosi est) et 15, 1 et 6 *κατὰ θάτερον* coll. De plac. Hipp. et Plat. 496, 15 M. ubi *κατὰ θάτερον* recte legitur in codice Hamiltoniano, in Laurentiano *καθ' ἕτερον*
44, 6 sq. *τό τε ... τό τε*] *τῷ τε τὸ ... τῷ τε τὸ* Pr
45, 4 propius aberat *τοῦτ' αὐτό*

---

1) *Gelehrte Anzeigen herausgegeben von Mitgliedern der K. bayer. Akademie der Wissenschaften* 1845 n. 116 et 117.

ΓΑΛΗΝΟΥ
ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΔΙΑΛΕΚΤΙΚΗ

P vel P[1] codicis Parisini Suppl. Gr. 635 manus prior
P[2] eiusdem manus altera emendatrix
My Mynas in editione Paris. 1844
My in P Mynas codicis P litteras evanidas renovans
Pr Prantl in Historia artis logicae I 591 sqq.
(...) situ deleta
[...] delenda
⟨...⟩ addenda

Galeni locorum numeros quibus editoris nomen adscriptum non est Kuehnianos esse scito

f. 3v 13 P
p. 3 My

ΓΑΛΗΝΟΥ
ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΔΙΑΛΕΚΤΙΚΗ

(*Τῶν φαινομένων τὰ μὲν αἰσθήσει γιγνώ*)*σκομεν* I
ἅπαντες ἄνθρωποι, τὰ δὲ νοήσει μόνῃ, καὶ ⟨*ταῦ*⟩*τα*
(*μὲν ἀναποδείκτως, τὰ δὲ μή*)*τε αἰσθήσει μήτε νοήσει*
γιγνωσκόμενα δι' ἀποδείξεως. (*δεῖ δὲ τῶν δι' ἀπο-* 2
δείξεως γιγνωσκομένων) *ἐκ προγιγνωσκομένων εἶναι τὴν εὕρεσιν, οὐ μὴν ἁπλῶς γ' οὕτως* (*ἐκ τῶν ἐπιτυχόντων*), *ἀλλ' ἐκ τῶν οἰκείων* ⟨*τῷ*⟩ *ἀποδειχθησομένῳ, ἐπειδὴ καὶ ἐκ λό*(*γου τινὸς οἰκείου πείσομεν τὸν ἀναγ*)*κασθησόμενον τὸν λόγον τοῦτον ὑπὲρ ἑκάστου τῶν ἀπο*(*ρουμένων συγχωρεῖν·*) *οἷον εἰ οὕτως ἔτυχεν ὁμολογήσομεν ἴσον εἶναι* (*Θέωνα Δίωνι, καὶ Φίλωνα δ' ἴσον εἶ*)*ναι τῷ αὐτῷ Δίωνι· συμβήσεται γὰρ ἐκ τούτων ἴσος εἶναι* |
p. 4 (*Θέων Φίλωνι διὰ τὸ τὰ τῷ αὐτῷ ἴσα*) *καὶ ἀλλή-*

---

1 *Γ* abscissum in P; cf. praef. 3—4, 21 abscissa supplevi coll. I 587, 15. 590, 4. X 36, 10. 38,6 4 ⟨*ταῦ*⟩*τα* restituit My: //////*τ* (α superscr.) P 5 *ἀναποδείκτως*] cf. V 778, 12 (797, 3 Müller); possis etiam *ἀθρόως* coll. X 38, 8 7 *προγινωσκο* (μν' superscr.) P: *προεγνωσμένων* My 9 ⟨*τῷ*⟩ *ἀποδειχθησομένῳ* scripsi coll. eis quae collegi in diss. inaug. Berol. 1892 p. 37 sq.: *ἀποδειχθησομέν^* P 12 *οἷον εἰ* (mutatum ex *οἱονεὶ*) *οὕτως* /// *ἔτυχεν ἕνεκα* (del. P[1]) *ὁμ.* P 13 *ἴσον* My: *ἴσο*//*ς* P, possis *ἴσους εἶναι* (*Θέωνα καὶ Δίωνα*) 14 *συνθήσεται* P: corr. My 15 *ἀλλήλων* P: corr. My

3 *λοις ὑπάρχειν ἴσα. καὶ τοίνυν ἡ ἀπό(δειξις ἤδ᾽ ἐκ τριῶν συνίστα)ται, πρώτου μὲν τοῦ πρώτου ῥηθέντος, ὅπερ ἦν ʽἴσος ἐστὶ (Δίωνι Θέων᾽, δευτέρου δὲ τοῦ μετ᾽ α)ὐτό ʽΔίωνι Φίλων ἐστὶν ἴσος᾽ καὶ τρίτου πρὸς τούτοις ⟨τοῦ⟩ ʽτὰ (τῷ αὐτῷ ἴσα καὶ ἀλλήλοις ἐστὶν ἴ)σα·᾽ περανθήσεται δὲ ἐξ αὐτῶν ἴσος εἶναι Θέων*

4 *(Φίλωνι. καὶ ἔστι τοῦτο μὲν τὸ καλούμ)ενον συμπέρασμα, λῆμμα δὲ ἐξ ὧν ληφθέντων (ἐκεῖνο συμπεραίνεται· ἡ δὲ πᾶσα λέξις δι᾽ ἧ)ς ὁμολογηθέντων τινῶν ἐπιφέρεταί τι συμπέρασμα, (συμπέρασμά τε προσαγορεύεται καὶ τοῦτ)᾽ αὐτὸ καὶ συλλογισμός· καὶ μὲν δὴ καὶ τὸ συμπέρασμα (μόνον συλλογισμὸν καλούντων ὀρθῶς ἂν τις ὀλιγω)ρήσειεν.*

5 *(εἰ μὲν οὖν αἰσθήσει προγνόντες ἢ ἀποδείξει προτει)νόμεθά τι περὶ τῆς τῶν ὄντων φύσεως, ὀνομαζέσθω πρότασις (τοῦτο· οὕτω γὰρ καὶ τοῖς παλαιοῖ)ς ἔθος ἦν καλεῖν· (εἰ δὲ τῇ νοήσει τίς ἐστιν ἐξ αὐτοῦ) πιστὸς λόγος, ἀξίωμα κεκλήκασι, καθάπερ ⟨τὸ⟩ ʽτὰ τῷ αὐτῷ (ἴσα καὶ ἀλλήλοις ἐστὶν ἴσα᾽· | τοῖς δὲ κοινῶς ἅπαντας τοὺς* p. 5 *ἀποφαντι)κοὺς λόγους ἀξιώματα προσαγορεύουσιν οὐ διενεχθή|(σ)ῃ, μαθὼν δ᾽ αὐτῶν τὸ ἔθος οὕτως* f. 4 *ἄκουσον λεγόντων ὡς ἐκεῖνοι βούλονται.*

---

4 (*μετ᾽ α*)*ὐτό* My: *᾽ὐτ᾽᾽* P   5 ⟨*τοῦ*⟩ addidi   8 desideraveris *λήμματα*, at cf. *νόησις* et *ἀξίωμα* 8, 2. 6. 9, 6   10 (*συμπέρασμα*) cf. Prantelii Hist. log. I 585   12 (*συλλογισμὸν*) cf. Bonitzii Ind. Arist. 712ª 9   13 post *ῥήσειεν*: ∾ inserit *περὶ προτάσεων*: ∾ P   16 post *καλεῖν*: ∾ interponit *περὶ ἀξιώματος*: ∾ P   18 ⟨*τὸ*⟩ addidi   *τὰ τῷ* in lit. P(¹?)   19 post (*ἴσα*:) ∾ interponit *περὶ διαφορᾶς προτάσεως* P (volebat *προτάσεων* spectans caput II)   21 *αὐτῶν* scripsi: *αὐτοῦ* P   22 *ἄκουσον* ex *ἀκούσω* correxisse vid. P²   post *βούλονται* titulum *π*(*ερὶ*) *κατηγορικῶν προτάσεων* inseruit P, quo eiecto supplevi ⟨*Τῶν δὲ προτάσεων*⟩

⟨Τῶν δὲ προτάσεων⟩ ἔνιαι μὲν ὑπὲρ ἁπλῆς II
ὑπάρξεως ἀποφαίνονται, καθάπερ ὁπόταν εἴπῃς 'πρό-
νοια ἔστιν· ἱπποκένταυρος οὐκ ἔστιν' [αἴνιγμα] ἢ ⟨περὶ
τῆς οὐσίας, καθάπερ⟩ αἵ τοιαίδε 'ὁ ἀὴρ σῶμά ἐστιν·
ὁ ἀὴρ οὐκ ἔστι σῶμα', ὑπὲρ δὲ τοῦ μεγέθους 'ὁ ἥλιος
⟨ποδιαῖός ἐστιν· ὁ ἥλιος⟩ οὐκ ἔστι ποδιαῖος', ἔνιαι δὲ
ὑπὲρ τῆς ποιότητος 'ὁ ἥλιος ⟨φύσει θερμός ἐστιν· ὁ
ἥλιος⟩ οὐκ ἔστι φύσει θερμός', ἔνιαι δὲ ὑπὲρ τοῦ ⟨πρός⟩
τι 'μείζων ἐστὶν ὁ ἥλιος τῆς σελήνης· ⟨οὐ μείζων ἐστὶν
p. 6 ὁ ἥλιος τῆς σελήνης'⟩, | ἔνιαι δὲ ὑπὲρ τοῦ ποτέ 'κατὰ
τὰ Πελοποννησιακὰ γέγονεν Ἱπποκράτης' ἢ 'οὐ γέγονε
κατὰ τὰ Πελοποννησιακά', ἔνιαι δὲ ὑπὲρ τοῦ ποῦ
'δεύτερος ἀπὸ γῆς ἐστιν ὁ ἥλιος· οὐκ ἔστιν δεύτερος
ἀπὸ γῆς ὁ ἥλιος', τινὲς δὲ ὑπὲρ τοῦ κεῖσθαι 'καθήμενόν
ἐστι τὸ τοῦ Διὸς Ὀλυμπιᾶσιν ἄγαλμα· ⟨οὐκ ἔστι
καθήμενον τὸ τοῦ Διὸς Ὀλυμπιᾶσιν ἄγαλμα'⟩, τινὲς
⟨δὲ ὑπὲρ τοῦ ἔχειν 'ὑπο⟩δέδεται τὸ τοῦ Διὸς ἄγαλμα·
⟨οὐχ ὑποδέδεται τὸ τοῦ Διὸς ἄγαλμα'⟩, τινὲς δὲ ὑπὲρ
τοῦ ποιεῖν 'θερμαίνει τὸ ῥόδινον· ⟨τὸ ῥόδινον⟩ οὐ
θερμαίνει', ἔνιαι δὲ περὶ τοῦ πάσχειν 'θερμαίνεσθαι
πεφύκαμεν ὑπὸ τοῦ ῥοδίνου· οὐ θερμαίνεσθαι πεφύ-
καμεν ὑπὸ τοῦ ῥοδίνου'. τὰς τοιαύτας οὖν προτάσεις 2
ἁπάσας κατηγορικὰς ὀνομάζομεν ἕνεκα σαφοῦς τε ἅμα

2 ὁπόταν εἴπῃς Diels coll. 6, 22 sq.: ὁποῖοι· εἴπερ P 3 αἰνιγμα //////· (possis αἴνιγμα γάρ, sed credo glossema esse) ἢ **. πρ .... αἵ τοιαῖδε P (stellulis significavi duas litteras quae a librario deletae esse videntur; punctis quae perierunt, de quarum numero exeunte versu non satis constat; πρ litterae incertae; τοιαῖδε ex τοιάδε al. atr. corr.): ἔνιαι δὲ ὑπὲρ οὐσίας καθάπερ αἵ τοιαίδε Pr 6—19 exempla supplevi Prantelii sententiam secutus 8 ⟨πρός⟩ add. My 12 τοῦ ex τὸ corr. P^1 17 ⟨δὲ—ὑπο-⟩ supplevi coll. Arist. Cat. 4 p. 2^a 3 et Paus. V 11, 1 20 ἔνιοι P: corr. My πάσχειν] πάσ in lit. P^1

καὶ συντόμου διδασκαλίας, τὰ μέρη δὲ ἐξ ὧν σύγκεινται
καλοῦμεν ὅρους | ἑπόμενοι [τῶν ἐν] τῇ παλαιᾷ p. 7
συνηθείᾳ, οἷον ἐν τῇ 'Δίων περιπατεῖ' τόν τε Δίωνα
καὶ τὸ περιπατεῖν, ὑποκείμενον ὅρον τὸν Δίωνα, κατη-
3 γορούμενον δὲ τὸ περιπατεῖν λαμβάνομεν. ὅταν μὲν
οὖν ἐξ ὀνόματος ᾖ καὶ ῥήματος ἡ πρότασις, οὕτω χρὴ
διαιρεῖν τοὺς ὅρους· ὅταν δὲ ἐξ ὀνομάτων καὶ ῥή-
ματος οἷον ἐν τῇ 'Δίων ἄνθρωπός ἐστιν', ὑποκεῖσθαι
μὲν ἐροῦμεν τὸν Δίωνα, κατηγορεῖσθαι δὲ τὸν ἄνθρω-
πον, ἔξωθεν δὲ προσκατηγορεῖσθαι ἐπίρρημα τὴν κοινω-
4 νίαν τῶν ὅρων ἐνδεικνύμενον. ὅταν μὲν οὖν ἐπὶ
Δίωνός τι κατηγορῶμεν, οὐκ ἐγχωρεῖ λέγειν οὔτε πᾶς
οὔτε τὶς· ὅταν δ' ἐφ' ἑτέρου πράγματος ὃ τέμνεσθαι
δύναται, καθάπερ ἐπ' ἀνθρώπου καὶ δένδρου, διωρίσθαι
χρὴ κατὰ τὸν λόγον, εἴτε παντὸς αὐτοῦ κατηγορεῖται
τὸ κατηγορούμενον εἴτε τινός, ὡσαύτως δὲ καὶ εἰ παν-
5 τὸς ἢ τινὸς ἀποφάσκεται. καὶ τοίνυν αἱ προτάσεις αἱ
μὲν ἅμα τῷ πᾶς λεγόμεναι καθόλου καταφατικαὶ κα-
λείσθωσαν, ὡς ἂν εἴπωμεν | 'ἅπας ἄνθρωπος ζῷόν p. 8
ἐστιν· ἅπασα πλάτανος δένδρον ἐστίν'. αἱ δὲ ἀπο-
φάσεις παντὸς τοῦ γένους κατηγορούμεναι ἀποφατικαί
τε καὶ στερητικαὶ καθόλου προσαγορευέσθωσαν, ὡς
ὅταν εἴπωμεν 'οὐδεὶς ἄνθρωπος †γραπτός ἐστιν'· ὅσαι
δ' οὔτε κατηγοροῦσιν οὔτε ἀποφάσκουσιν ὅλου τοῦ

1 σύγκεινται] ν sscr. P^2 2 ὅρους: ∼ περὶ ὅρων πῶς δεῖ διαιρεῖν ὅρους: ∼ 'Επόμενοι P titulum inculcans [τῶν ἐν] induxi coll. VII 420, 17 (ἑπόμενος τῇ παλαιᾷ συνηθείᾳ): τῶν 'Ελλήνων? Diels 5 an λαμβάνοντες? ὅταν ex ὅτι vel ὅτε corr. P^1 ut vid. 10 δὲ add. P^2 προσκατηγ.] τ ex ϑ P^1 15 εἴτε παντὸς ex εἴ τι πάντως corr. P^2 16 τὸ κατηγορούμενον ex κατηγορούμενόν .. (τι?) corr. P^2 19 post ὡσάν sscr. εἰ P^2, sed cf. v. 22 sq. 23 //////γραπτό//ς P: desidero velut ἀθάνατός

γένους, ἐν μέρει καλείσθωσαν, ὡς ἐπὶ μέρους καταφατικὴ μὲν ἡ τοιαύτη 'τὶς ἄνθρωπος ζῷόν ἐστιν', ἀποφατικὴ δὲ ἡ τοιάδε 'τὶς ἄνθρωπος οὐκ ἔστι ζῷον'· ἴσον δὲ δυναμένην τῇ τελευταίᾳ προτάσει τὴν τοιαύτην 'οὐ πᾶς ἄνθρωπος ζῷόν ἐστιν' ἀποφατικὴν ἐν μέρει καὶ ταύτην ὀνομάζομεν. ὅταν δὲ οὐσίας ὡρισμένης οὐ 6
κατὰ τὸ εἶδος μόνον, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸν ἀριθμὸν κατηγορῶμέν τι, τότε οὐκ ἔτ' ἐγχωρεῖ λέγειν οὔτε τὸ πᾶς οὔτε τὸ τὶς οὔτε τὸ οὐ πᾶς οὔ⟨τε τὸ οὐ⟩δείς· ἐν γοῦν
p. 9 τῇ | 'Δίων ἄνθρωπός ἐστιν' οὐδὲν τῶν εἰρημένων οἷόν τε προσθεῖναι.

Γένος ἄλλο προτάσεών ἐστιν ἐν αἷς τὴν ἀπόφαν- III
σιν οὐ περὶ τῆς ὑπάρξεως ποιούμεθα τῶν πραγμάτων, ἀλλὰ περὶ τοῦ τίνος ὄντος τί ἐστι καὶ τίνος οὐκ ὄντος τί ἐστιν· ὑποθετικαὶ δὲ ὀνομαζέσθωσαν αἱ τοιαῦται
f. 4ᵛ προτάσεις, | αἱ μέν, ὅταν τινὸς ἑτέρου ὄντος ἐξ ἀνάγκης εἶναι λέγωσι τόδε τι, κατὰ συνέχειαν, αἱ δέ, ὅταν ἤτοι μὴ ὄντος εἶναι ἢ [μὴ] ὄντος μὴ εἶναι, διαιρετικαί. λέγειν δὲ ⟨εἶναι⟩ ἢ ὑπάρχειν οὐ διαφέρει παρὰ 2
τοῖς Ἕλλησιν ἅπασι τοῖς τε νῦν καὶ τοῖς παλαιοῖς, ὥσπερ οὐδὲ τὸ ὑφεστηκέναι· παρὰ τοῖς νῦν γὰρ καὶ τοῦτο κατὰ τῆς αὐτῆς ἐννοίας λέγεται· ἐπεὶ δὲ τῶν αἰσθητῶν πραγμάτων ἔχομεν μνήμας, ὅταν μὲν ⟨κατὰ⟩ κινήσεις

---

1 ὡς e corr. P[1] καταφατικὴ μὲν ἡ τοιαύτη ex καταφατικαὶ μὲν τοιαῦται corr. P[2] 4 δυναμένην Pr: δυναμένη P τὴν τοιαύτην scripsi (τὴν τοιάνδε Pr): τῆι τοιαύτηι P 5 ἀποφαντ^ε P: corr. My 9 οὐδὲ τὸ πᾶς, οὐδὲ τὸ, τίς: οὐδὲ τοῦτο οὐδεί: P (expunxit P[1]): corr. My et Pr 12 προτάσεως P: corr. My ἀπόφασιν P: corr. Pr 18 [μὴ] recte om. Pr 19 ⟨εἶναι⟩ add. My 20 τοῖς ἄλλοις· ἵνα πᾶσι P: corr. Pr 22 λέγουσιν P: corr. My 23 ⟨κατὰ⟩ addidi; cf. Plut. Πότερα τῶν ζῴων φρονιμ. 3, 10 p. 961 C

ταύτας ποιησώμεθα καθάπερ εἰ τύχοι Ἀθηναίων, ὀνομαζέσθω τοῦτο ἡμῖν νόησις, ὅταν δὲ ἡσυχάζουσαι τύχωσιν, ἔννοιαι· τοιαῦται δ' εἰσὶ καὶ ἄλλαι οὐκ ἐκ μνήμης τῶν αἰσθήσεων, ἀλλ' ἔμφυτοι πᾶσιν ὑπάρχουσαι. καλοῦσι δὲ αὐτὰς οἱ παλαιοὶ τῶν φιλοσόφων, ὅταν ἑρμηνεύωνται διὰ φωνῆς, ἀξίωμα· πολλάκις μέντοι καὶ
3 τὴν ἔννοιαν νόησιν ὀνομάζουσιν οἱ Ἕλληνες. μάλιστα μὲν οὖν ἐπειδὰν ὑπάρχον τι πιστεύηται δι' ἕτερον ὑπάρχειν ἢ κατὰ συνέχειαν, ὑποθετικὴ | πρὸς τῶν p. 10
παλαιῶν φιλοσόφων ὀνομάζεται ⟨ἡ⟩ πρότασις, ἤδη δὲ καὶ ἐπειδὰν [μέντοι] διότι μὴ ἔστι τόδε, εἶναι τόδε νοῶμεν, οἷον ⟨ὅτι⟩ νὺξ οὐκ ἔστιν, ἡμέραν εἶναι· μάλιστα μὲν οὖν ὀνομάζουσι τὴν τοιαύτην πρότασιν διαιρετικήν, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ διεζευγμένον ἀξίωμά τισι τῶν νεωτέρων φιλοσόφων ὀνομάζεται, καθάπερ γε καὶ συνημμένον τὸ ἕτερον εἶδος τῶν προτάσεων τῶν ὑποθετικῶν ἃς κατὰ συνέχειαν ἐλέγομεν γίγνεσθαι· οἰκειοτέρα δέ ἐστι λέξις τὸ [τὰ] διεζευγμένον τοῖς ἀξιώμασιν, ἃς δηλονότι διαιρετικὰς προτάσεις ἔφαμεν ὀνομάζεσθαι, διὰ τοῦ ἤτοι συνδέσμου — διαφέρει δὲ οὐδὲν 'ἤ' διὰ μιᾶς συλλαβῆς λέγειν ἢ διὰ δυοῖν — (ἢ) τοῖς συνημμένοις διὰ τοῦ εἰ ⟨ἢ ἐπεί,⟩ εἴπερ ἓν καὶ οὗτοι σημαί-

---

1 *τύχοι* My: *τύχοιεν* ////P, *εν* e corr. P^1 *Ἀθηναίων* My in P 3 post *ἄλλαι* verba *τοιαῦται εἰσὶν* iterata del. P 6 *ἀξίωμα*] de numero singulari cf. 4, 8 9 *συνήθει(αν)* P: corr. My 10 ⟨*ἡ*⟩ inserui 11 [*μέντοι*] induxi; an correctio erat ad *μὲν οὖν* (v. 13) pertinens? *τόδε* post *ἔστι* littera (*ν*?) erasa sscr. P^2 ut vid. *εἶναι*] *αι* in lit. P^2 ut vid. 12 ⟨*ὅτι*⟩ add. Pr 14 *τισι*] cf. XIV 2 16 *συνημμένως* compend. P: corr. My *τῆς προτάσεως* P: correxi 18 *τὸ τὰ διεζευγμένα* P: correxi 19 *ἃ* Pr *δηλονότι* ex *δῆλον* corr. P^2: conicias *δὴ* *ἔφαμεν*] § 1; cf. 4 et 5 in. 21 (*ἢ*) ante *τοῖς* scripsi: *ὅτι* My in P 22 post *συνημμ.* *δὲ* manu alt. in *ἢ* corr. habet P post *εἰ* lit. 3 litt. in P: ⟨*ἢ ἐπεὶ*⟩ rest. Pr *οὗτοι* sc. *οἱ σύνδεσμοι*

νουσιν. ὡς ὀνομάζεσθαι τὸν μὲν τοιοῦτον λόγον ʽεἰ 4
ἡμέρα ἐστίν, ὁ ἥλιος ὑπὲρ γῆς ἐστιν᾽ συνημμένον
ἀξίωμα κατά γε τοὺς νεωτέρους φιλοσόφους, κατὰ
μέντοι τοὺς παλαιοὺς πρότασιν ὑποθετικὴν κατὰ συν-
έχειαν· τοὺς δέ γε τοιούτους ʽἤτοι γ᾽ ἡμέρα ἐστὶν ἢ
νύξ ἐστι᾽ διεζευγμένον μὲν ἀξίωμα παρὰ τοῖς νεωτέ-
ροις φιλοσόφοις, πρότασιν δὲ ὑποθετικὴν κατὰ διαίρε-
p. 11 *σιν | παρὰ τοῖς παλαιοῖς. ἴσον δὲ ἡ διαιρετικὴ πρό-* 5
τασις δύναται τῷ τοιούτῳ λόγῳ ʽεἰ μὴ ἡμέρα ἐστί,
νύξ ἐστιν᾽, ὃν ἐν σχήματι λέξεως συνημμένῳ λεγόμε-
νον, ὅσοι μὲν ταῖς φωναῖς μόνον προσέχουσι, συν-
ημμένον ὀνομάζουσιν, ὅσοι δὲ τῇ φύσει τῶν πραγμά-
των, διεζευγμένον· ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ τοιοῦτον εἶδος
τῆς λέξεως ʽεἰ μὴ νύξ ἐστιν, ἡμέρα ἐστίν᾽ διεζευγμένον
ἐστὶν ἀξίωμα τῇ φύσει τῶν πραγμάτων αὐτῇ, συν-
ημμένου δὲ ἰδέαν ἔχει τῇ λέξει.

Ἡ μὲν οὖν τοιαύτη φύσις τῶν πραγμάτων τελείαν IV
ἐνδείκνυται τὴν μάχην, ἡ δὲ ἑτέρα τὴν ἐλλιπῆ, καθ᾽
ἣν ὧδέ πως λέγομεν ʽεἰ Ἀθήνησίν ἐστιν Δίων, οὐκ
ἔστιν Ἰσθμοῖ Δίων᾽. ἡ γάρ τοι μάχη κοινὸν μὲν ἔχει 2
τὸ μὴ συνυπάρχειν τὰ [*μὴ συμ*]*μαχόμενα, διαφέρει* (*δὲ*)
τῷ τινὰ μὲν πρὸς τῷ μὴ συνυπάρχειν μηδὲ συναπόλ-
λυσθαι δύνασθαι, τισὶ δὲ καὶ τοῦθ᾽ ὑπάρχειν· ὅταν
οὖν ἓν μόνον αὐτοῖς τὸ μὴ συνυπάρχειν, ἐλλιπής ἐστιν

---

1 *εἰ* sscr. P[2] 3 *νεωτέρους* My: *παλαιοὺς* P 7 *κατὰ τὴν δ.* P, sed *τὴν* del. P[2] 9 *λόγωι* sscr. P[1] 10 *συνημμένῳ* scripsi: *συνημ*$^{\mu\nu'}$ P: *συνημμένον* My Pr 14 *λέξεως* My: *δείξεως* P 19 *ὧδέ πως* scripsi (cf. velut V 275, 1 [238, 13 Müller]): *οὐδέ πω* P 20 *ἰσάριθμοι* P: corr. My 21 *συνυπάρχειν* Pr: *οὖν* (fort. deletum) *ὑπάρχει*$^{\nu}$ P (*ν* sscr. P[2]) [*μὴ συμ*] delevi: *μὴ* ind. Pr (*δὲ*) scripsi (cf. VIII 2): *γὰρ* My in P

ἡ μάχη, ὅταν δὲ (καὶ) τοῦτο τὸ ⟨μὴ⟩ συναπόλλυσθαι, τελεία· τῶν γὰρ τοιούτων πραγμάτων ἀνάγκη δυοῖν
3 θάτερον οὐκ εἶναι. διὸ καὶ συλλογισμὸς | αὐτοῖς p. 12
διττός, εἰ μὲν προσληφθείη τὸ ἡμέραν εἶναι περαινομένου τοῦ | μὴ εἶναι νύκτα, προσληφθέντος δὲ τοῦ μὴ f. 5r
εἶναι ἡμέραν, τοῦ νύκτα εἶναι· κατὰ δὲ τὴν ἐλλιπῆ μάχην ἓν μόνον ⟨ἔστ⟩ι προσλαβόν⟨τα⟩ τῶν κατὰ τὴν μάχην ἀναιρεῖν θάτερον· ὃ δ' ἂν οὕτως προσλαμβάνῃς ἀξίωμα,
4 πρόσληψις εἰκότως ὀνομάζεται. ἐπὶ μὲν ⟨οὖν⟩ τῆς ἐλλειπούσης μάχης ἐν ἔθει τοῖς Ἕλλησίν ἐστιν οὕτω λέγειν '⟨οὐκ ἔστιν⟩ Ἀθήνησί τε καὶ Ἰσθμοῖ Δίων' ἐνδεικτικήν τε ἕξει τὴν τοιαύτην φωνήν, ὅσοις τῆς ἐλλιποῦς ⟨μέτεστι⟩ μάχης· εἰ δὲ ἐφ' ἑτέρων λέγοιτο φωνῶν ⟨ἃ⟩ μήτε ἀκολουθίαν ἔχει πρὸς ἄλληλα μήτε μάχην [ἀποφατικήν], συμπεπλεγμένον καλέσομεν τὸ τοιοῦτον ἀξίωμα, καθάπερ ἐπὶ τοῦ 'Δίων περιπατεῖ καὶ Θέων διαλέγεται'· ταυτὶ γὰρ οὔτε μάχην οὔτε ἀκολουθίαν
5 ἔχοντα κατὰ συμπλοκὴν ἑρμηνεύε⟨τα⟩ι. διὸ κἀπειδὰν ἀποφάσκωμεν αὐτά, τὸν λόγον ἐκεῖνον ἤτοι γε ἀποφατικὴν συμπλοκὴν ἢ ἀποφατικὸν εἶναι συμπεπλεγμέ-

---

1 καὶ τοῦτο τὸ μὴ Pr: μὴ τοῦτο τὸ My in P: conicias Galenum minus accurate μηδὲ scripsisse 2 δυοῖν corr. nescio unde P² 3 post θάτερον littera erasa P 4 περαινόμενον P: correxi 5 προσληφθέντων P: corr. My 7 μόνον ex νόμον ut vid. corr. P² ἔστι προσλαβόντα scripsi: //////ι προσλαβο///ν P, ν My in P 9 ὀνομ/ (α sscr.) P ⟨οὖν⟩ addidi η in τῆς ex corr. P² ἐλλειπούσης certo comp. P: conicias ἐλλιποῦς 11 ⟨οὐκ ἔστιν⟩ addidi: ⟨οὐχὶ⟩ Pr ἰσθμοὶ superposita cruce P 12 τε scripsi: δὲ P 13 ⟨μέτεστι⟩ addidi φωνῶν scripsi: φωνὴν comp. P ⟨ἃ⟩ addidi: ⟨καὶ⟩ Pr: praestat fort. ἔχοντα scribere coll. v. 18 14 μήτε (pr.)] μίαν τὲ del., μήτε sscr. P¹ [ἀποφατικὴν] delevi; cf. 11, 2 sq. 15 καὶ/ P cf. 11, 1 18 ἑρμηνεύει P: correxi

νον φήσομεν· οὐδὲν γὰρ πρὸς τὸ παρὸν διαφέρει
συμπεπλεγμένον λέγειν ἀποφατικὸν ἢ συμπλοκὴν ⟨ἀπο-
p. 13 φατικήν⟩, ἔχοντός | γέ σου σκοπὸν ἐν ἁπάσῃ λέξει
τὸ δηλῶσαι σαφῶς τοῖς πέλας ὅτιπερ ἂν αὐτὸς ἐννοῇς.
ἀλλ' οἱ περὶ Χρύσιππον κἀνταῦθα τῇ λέξει μᾶλλον ἢ 6
τοῖς πράγμασι προσέχοντες τὸν νοῦν ἅπαντα τὰ διὰ
τῶν συμπλεκτικῶν καλουμένων συνδέσμων συνιστάμενα
κἂν ἐκ μαχομένων ἢ ἀκολούθων συμπεπλεγμένα κα-
λοῦσιν, ἐν οἷς μὲν σύγκειταί τις ἀκρίβεια διδασκαλίας
ἀμελῶς χρώμενοι τοῖς ὀνόμασιν, ἐν οἷς δὲ οὐδὲν δια-
φέρον αἱ φωναὶ σημαίνουσιν αὐτοὶ νομοθετοῦντες ἴδια
σημαινόμενα· οἱ δὲ οὐχ οὕτως χρή⟨σαιντ' ἂν⟩ τοῖς
ὀνόμασιν, εἴπερ Ἑλληνίζειν τε καὶ σαφεῖς εἶναι τοῖς
ἀκούουσι βούλοιντο. αὐτίκα γε τὸ ἀκόλουθον ἐάν τε 7
οὕτως ὡς εἴρηται νῦν λέγῃς ἐάν τε ἑπόμενον ἢ συν-
ηρτημένον, οὐ διοίσει· ἅπαντα γὰρ τὰ τοιαῦτα λέγεται
τῶν ὀνομάτων ἐκ μεταφορᾶς ἀπὸ τῶν κυρίως κατὰ
τὸν βίον ὠνομασμένων συνῆφθαί τε καὶ συνηρτῆσθαι·
κατὰ πολλοὺς δὲ τρόπους γίγνεται τοῦτο, περὶ ὧν
ἐπισκέψασθαι τῆς ἀποδεικτικῆς ἐστιν, [καὶ] ὥσπερ
γε καὶ τὸ μάχεσθαι κατὰ πολλοὺς γίγνεται τρόπους.
Ἀλλὰ νῦν γε τὰς προσηγορίας αὐτῶν διαιρώμεθα· V
καὶ τοίνυν ἕνεκα σαφοῦς τε ἅμα καὶ συντόμου διδασκα-
λίας οὐδὲν κωλύει τὰ μὲν τὴν τελείαν μάχην ἔχοντα

---

2 συμπλοκὴν ex -ῆς P² ut vid. ⟨ἀποφατικὴν⟩ add. My 3 ἕνα πάσῃ P: em. My 4 αὐτὸν P: corr. My 5 Χρύσιππον] cf. Diog. VII 72 6 προσέχουσι P: correxi 9 ἔγκειται in σύγκειται corr. P¹ 10 χρωμένοις P: correxi 11 νομοθετοῦντες scripsi coll. VIII 23, 5 (νομοθετούντων ἴδια σημαινόμενα) et XIX 61, 6 (II 90, 5 Müller): μόνοι αἰτοῦνται P 12 χρή⟨σαιντ' ἂν⟩ scripsi: χρὴ P 20 [καὶ] eieci 22 διαιρούμεθα P: correxi

διεζευγμένα καλεῖν, τὰ δὲ τὴν ἐλλιπῆ παραπλήσια
διεζευγμένοις· παραπλήσια δὲ λέγειν ἢ ὅμοια διαφερέτω
μηδέν· ⟨ἐν⟩ ἐνίοις | δ' ἀξιώμασιν ἐγχωρεῖ μὲν εἶναι p. 14
καὶ πλείω καὶ πάντα, μὴ μόνον ἕν, ἀναγκαῖον δ' ἐστὶ
τὸ ἓν ὑπάρχειν· ὀνομάζουσι δὲ ἔνιοι τὰ τοιαῦτα παρα-
διεζευγμένα, τῶν διεζευγμένων ἓν μόνον ἐχόντων ἀλη-
θές, ἄν τ' ἐκ δυοῖν ἀξιωμάτων ἁπλῶν ἄν τ' ἐκ πλειόνων
2 συγκέηται. ἓν μὲν γὰρ ἁπλοῦν ἀξίωμα τὸ 'Δίων περι-
πατεῖ', καθάπερ γε καὶ τὸ 'κάθηται Δίων', ἓν δὲ
ἀξίωμα καὶ τὸ 'κατάκειται Δίων', ὥσπερ γε καὶ τὸ
'τρέχει' καὶ τὸ 'ἕστηκεν', ἀλλ' ἐξ ἁπάντων αὐτῶν
διεζευγμένον ἀξίωμα γίγνεται τοιόνδε 'Δίων ἤτοι περι-
πατεῖ ἢ κάθηται ἢ κατάκειται ἢ τρέχει ἢ ἕστηκεν'·
ὅταν δὲ οὕτως τι συγκείμενον ᾖ, ἓν μὲν ἐν αὐτοῖς
ὁτιοῦν ἑκάστῳ τῶν ἄλλων μάχεται μάχην ἐλλιπῆ, τὰ
πάντα δὲ ἀλλήλοις ἅμα τελείαν, ἐπειδήπερ ἀναγκαῖόν
ἐστιν ἓν μὲν ὑπάρχειν [τὸ] ἐν αὐτοῖς, οὐχ ὑπάρχειν
3 δὲ τὰ ἄλλα. κατὰ μὲν οὖν τὴν τελείαν μάχην | δύο f. 5v
συστήσονται συλλογισμοὶ προσλαμβανόντων ἡμῶν ἤτοι
γε ὑπάρχειν ἢ μὴ | ὑπάρχειν τὸ ἕτερον αὐτῶν, ἐπι- p. 15
φερόντων δὲ θάτερον οὐχ ὑπάρχειν ⟨μὲν ὅταν ὑπάρχῃ
τὸ ἕτερον, ὑπάρχειν⟩ δὲ ὅταν οὐχ ὑπάρχῃ· κατὰ δὲ
τὴν ἐλλιπῆ μία μὲν ἡ πρόσληψις, ἕν τι τῶν μαχομένων
ὑπάρχειν, ἓν δὲ καὶ τὸ συμπέρασμα ⟨μὴ⟩ ὑπάρχειν τὸ

---

1 παραπλησίως διεζευγμένην P: correxi 2 διαφερέτω ex διαφέρει τὸ ut vid. corr. P[1] 3 ⟨ἐν⟩ ἐνίοις scripsi: ἔνιοι P ἀξιώμ/ (α supra) sequ. littera erasa P 5 ἐνυπάρχειν P: distinxi παραδιεζευγμένα] cf. Gellius N. A. XVI 8, 14 7 ἁπλῶς P: correxi 8 σύγκειται P: corr. My 9 Δίων Pr: θέων P 14 τι/// P ᾖ Pr: ἢ supra vers. P[1] ut vid. 16 τελείαν Pr: τὲ ὅλον P 17 [τὸ] recte om. Pr, possis τῶν ἐν αὐτῇ coll. 15, 19. 16, 1. 5 21 ⟨μὲν — ὑπάρχειν⟩ supplevi 24 ⟨μὴ⟩ add. Pr

λοιπόν. οὕτω μὲν ὅταν ἐκ δυοῖν ἡ μάχη συνεστήκῃ· 4
πλειόνων δὲ τῶν μαχομένων ὄντων ἐπὶ μὲν τῆς τελείας
μάχης ἤτοι γε ἓν ὑπάρχειν εἰπόντες ἀποφήσομεν τὸ
λοιπὸν ἅπαν ἢ ἐκεῖνο πᾶν ἀποφήσομεν, ὑπάρχειν ἐροῦν-
τες τὸ ἕν, οὐ μὴν οὔτε ἀποφήσαντες τὸ ἓν ἐάσομεν
ὑπάρχειν τὸ λοιπὸν οὔτε καταφήσαντες ἐκεῖνο τὸ ἓν
⟨ἀποφήσομεν⟩ ὑπάρχειν· ἐπὶ δὲ τῆς ἐλλιποῦς μάχης
ὑπάρχειν εἰπόντες ⟨ἕν τι⟩ ἀποφήσομεν τὸ λοιπὸν πλῆ-
θος, οὐ μὴν ἄλλην γέ τινα πρόσληψιν ἕξομεν ἐπιτη-
δείαν εἰς συλλογισμόν. ἐπὶ δὲ τῆς κατὰ συνέχειαν 5
ὑποθετικῆς προτάσεως, ἣν οἱ περὶ τὸν Χρύσιππον ὀνο-
μάζουσι συνημμένον ἀξίωμα, προσλαβόντες μὲν τὸ
ἡγούμενον ἕξομεν τὸ λῆγον συμπέρασμα, προσλαβόντες
δὲ τὸ τοῦ λήγοντος ἀντικείμενον ἕξομεν συμπέρασμα
τὸ τοῦ ἡγουμένου ἀντικείμενον, οὐ μὴν οὔτε τὸ λῆγον
προσλαβόντες οὔτε τὸ ἀντικείμενον τοῦ ἡγουμένου συμ-
πέρασμα ἕξομεν.

Ἀντικεῖσθαι δὲ ἀλλήλοις συμπέρασμα καὶ πρότα- VI
σιν ὀνομάζομεν ὧν ἐστι τελεία μάχη, καὶ χρὴ πάντως
αὐτῶν εἶναι μὲν τὸ ἕτερον, οὐκ εἶναι δὲ θάτερον. ἐπὶ 2
μὲν οὖν τῶν ὑποθετικῶν προτάσεων ἀποφάσει πλεο-
νεκτεῖ τὸ ἕτερον αὐτῶν, ἐπὶ δὲ τῶν κατηγορικῶν ἔνθα
μὲν πρόσκειται τὸ πᾶς, ⟨προτάξομεν⟩ ἀπόφασιν τούτου·
p. 16 κατ(ὰ δὲ) τὴν | ʽΣωκράτης περιπατεῖʼ τοῦ κατηγο-
ρουμένου προτάξομεν τὴν ἀπόφασιν, ὡς γενέσθαι τὸν

1 συνέστηκε corr. ex -κεν P: corr. Pr 5 οὐδὲ P: corr. Pr εἰάσαμεν P: corr. Pr 7 ⟨ἀποφήσομεν⟩ addidi 8 ⟨ἕν τι⟩ addidi coll. 12, 23 11 Χρύσιππον] cf. Diog. VII 71. Sext. Adv. dogm. II 109 18 exspectaveris συμπεράσματα καὶ προτάσεις 19 ὀνομάζομεν ὧν scripsi: ὀνομαζομένην P 21 ἀπόφ[α] P: corr. Pr 23 πᾶς ⟨προτάξομεν⟩ ἀπόφασιν τούτου scripsi: πᾶσιν ἅμα, ἀπόφ[α] του[τ] P

λόγον τοιόνδε ‘Σωκράτης οὐ περιπατεῖ’· τῆς δὲ κα-
θόλου στερητικῆς οὐ δεησόμεθα προτάττειν ἀπόφασιν,
ἀντικειμένην ἔχοντες αὐ⟨τῇ⟩ τὴν ἐν μέρει καταφατικήν,
ὥσπερ γε καὶ τῇ τοιαύτῃ καταφατικῇ τὴν καθόλου
στερητικήν, ὥστε ⟨οὐδὲ⟩ ταύτης ἀπόφασιν προτάξομεν.
3 ὀνομάζονται δὲ αἱ τοιαῦται προτάσεις ἅπασαι σύνοροι,
διότι κοινωνοῦσι τοῖς ὅροις †ἀτοκίας· ⟨ἀνα⟩στρέφουσαι
μὲν αὐτῶν πρὸς ἀλλήλας κατὰ τὴν ἐνάλλαξιν τῆς λέξεως
τῶν ὅρων, τουτέστιν ὅταν ὁ μὲν ὑποκείμενος γένηται
κατηγορούμενος, ὁ κατηγορούμενος δὲ ὑποκείμενος·
ἀντιστρέφουσι δὲ μετὰ τῆς τοιαύτης ἐναλλάξεως συν-
αληθευόμεναι, ἡ μὲν καθόλου στερητικὴ πρὸς ἑαυτήν,
ὥσπερ γε καὶ ἡ κατὰ μέρος καταφατικὴ πρὸς τὴν ἐν
μέρει, λοιπὴ δὲ ἡ κατὰ μέρος ἀποφατικὴ πρὸς οὐδε-
4 μίαν ἀντιστρέφει. κατὰ μέντοι τὰς ὑποθετικὰς προ-
τάσεις ἡ μὲν ἀναστροφὴ γίγνεται τῆς λέξεως τῶν ὅρων
ὑπαλλαττομένης, ἡ δὲ ἀντιστροφὴ μετὰ ἀντιθέσεως
αὐτῶν· τὸ γὰρ ‘εἰ ἡμέρα ἐστί, φῶς ἐστιν’ | ἀνα- p. 17
στρέφει ⟨μὲν πρὸς τὸ⟩ ‘εἰ φῶς ἐστιν, ἡμέρα ἐστίν’,
⟨ἀντιστρέφει δὲ πρὸς τὸ ‘εἰ μὴ φῶς ἐστιν, οὐδὲ ἡμέρα
5 ἐστί’.⟩ τοιαύτη μὲν ἐν ταῖς προτάσεσιν ἡ ἀντιστροφή·
συλλογισμοὶ δὲ ἀλλήλοις ἀντιστρέφουσιν οἱ διλήμματοι

---

3 αὐτὴν ἐν P: corr. Pr 4 τῆς τοιαυ̃[τ'] καταφατικῆς ex τῇ τ. καταφατικῇ P^1 5 ⟨οὐδὲ⟩ addidi (μηδὲ Pr) ταύτην P: corr. Pr ἀποφαίνειν P: correxi 7 conicio τῶν ὅρων ἀλλήλαις, ⟨ὥσπερ γε καὶ αἱ ἀνα⟩στρέφουσαί ⟨τε καὶ ἀντιστρέφουσαι· ἀναστρέφουσι⟩ μὲν οὖν πρὸς 9 ὁ ante μὲν posui, post γένηται sscr. P ([2]?) 11 ἀντιστρέφουσι scripsi: ἀντιστρέφει . εἰ P 12 πρὸς My: περὶ P 16 τῶν ὅρων[β] τῆς[α] λέξεως P^1 cf. 8 sq. 17 ἀντιθέσεων P: corr. Pr 19 ⟨μὲν πρὸς τὸ⟩ scripsi: γὰρ P 20 ⟨ἀντιστρέφει — ἐστί⟩ supplevi 22 ἀντιστρέφουσιν in ἀναστρέφουσιν male mut. P^1 διαλείμματοι//// P: corr. My

ὧν ἓν λῆμμα κοινόν, τὸ δὲ λοιπὸν καθ' ἕτερον ἀντίκειται τῷ τοῦ λοιποῦ συμπεράσματι· κατὰ δὲ τοὺς πολυλημμάτους οὐχ ἁπλῶς ἐροῦμεν [ἀλλὰ] 'ἓν λῆμμα', ἀλλὰ προσθήσομέν οἱ 'ἢ πλείω', τὸν ὅλον λόγον | f. 6ʳ *ποιοῦντες τοιοῦτον 'ἀντιστρέφει [δὲ] λόγος λόγῳ, ὧν ἓν ⟨ἢ⟩ πλείω λήμματα κοινά, τὸ δὲ λοιπὸ(ν καθ' ἕτερο)ν ἀντίκειται τῷ τοῦ λοιποῦ συμπεράσματι'.* 6 *καὶ μὴν κἀπὶ τῶν τρόπων ὁμοίως ἔ(χει)· ὀνομάζουσι δὲ τρόπον οἱ διαλεκτικοὶ τὰ τῶν λόγων σχήματα, οἷον ἐπὶ μὲν τοῦ (ἐκ συνημμ)ένου καὶ τοῦ ἡγουμένου τὸ λῆγον περαίνοντος, ὃν ὁ Χρύσιππος ὀνομάζει πρῶτον ἀναπόδεικτον, ὁ τοιοῦτος τρόπος ἐστίν 'εἰ τὸ ᾱ, τὸ β̄· τὸ δὲ ᾱ· τὸ ἄρα β̄'· ἐπὶ δὲ τοῦ ἐκ συνημμένου ⟨καὶ τοῦ⟩ ἀντικειμένου τῷ εἰς ὃ λήγει τὸ τοῦ ἡγουμένου* p. 18 *ἀντικείμενον ἐπιφέροντος, ὃν καὶ αὐτὸν ὁ Χρύ|σιππος δεύτερον ἀναπόδεικτον ὀνομάζει, τοιοῦτός [δ'] ἐστιν 'εἰ τὸ ᾱ, τὸ β̄· οὐχὶ δὲ τὸ δεύτερον· οὐκ ἄρα τὸ πρῶτον', ὥσπερ γε κἀπὶ τοῦ τρίτου κατὰ τοῦτον, ὃς ἐξ ἀποφατικοῦ συμπεπλεγμένου καὶ ἑνὸς τῶν ἐν αὐτῷ τὸ ἀντικείμενον τοῦ λοιποῦ παρέχει, τοιοῦτος ὁ τρόπος ἐστίν 'οὐχ ἅμα τὸ ᾱ καὶ τὸ β̄· ⟨τὸ δὲ ᾱ· οὐκ ἄρα τὸ β̄⟩'· ὁμοίως δὲ κἀπὶ τοῦ τετάρτου κατὰ τὸν αὐτόν, ὃς ἐκ*

1 *λεῖμμα* P: corr. My *λοιπὸν* Pr (cf. v. 6): *κοινὸν* P 3 *πολυλημμάτους* scripsi: *πο* λλ *λεῖμμα, τοὺς* P [*ἀλλὰ*] delevi *λεῖμμα* P: corr. My 4 *οἱ* fort. del. *ἢ* scripsi: *εἰς* P 5 [*δὲ*] My in P: delevi 6 *ἓν ⟨ἢ⟩* My: *ἓν* P 11 *ὃν ὁ* scripsi: *ἐν ὧι* P *Χρύσιππος*] cf. Diog. VII 79. Sext. Pyrrh. h. II 157. Adv. dogm. II 223. Doxogr. p. 607 D. 13 *ἐπεὶ* P: corr. My ⟨*καὶ τοῦ*⟩ addidi (*καὶ* Pr) 15 *καὶ αὐτὸν ὁ* P: malis *ὁ αὐτός*, sed cf. III 59, 11 16 [*δ'*] del. Pr 17 *εἰ///* P 20 an *παράγει* vel *περαίνει*? 21 *ἅμα* scripsi: *ὑπὸ* P (possis etiam *οὐχὶ τό τε*) *τοῦ* utrobique P: corr. Pr ⟨*τὸ — β̄*⟩ supplevi (similiter Pr) 22 *τὸν αὐτὸν* (sc. *Χρύσ.*) Pr: *τῶν αὐτῶν* P *ὃς* scripsi: *ὅσα* P

διεζευγμένου καὶ ἑνὸς τῶν ἐν αὐτῷ τοῦ λοιποῦ τὸ ἀντικείμενον ἐπιφέρει, τοιοῦτός τις ὁ τρόπος ἐστίν ‘ἤτοι τὸ α̅ ἢ τὸ β̅· τὸ δὲ [ε̅] α̅· οὐκ ἄρα τὸ β̅’· καὶ τοίνυν κἀπὶ τοῦ πέμπτου, ὃς ⟨ἐκ⟩ διεζευγμένου καὶ τοῦ ἀντικειμένου ἑνὸς τῶν ἐν αὐτῷ τὸ λοιπὸν ἐπιφέρει, τοιοῦτός [δέ] ἐστιν ὁ τρόπος | ‘ἤτοι τὸ α̅ ἢ τὸ β̅· p. 19
⟨οὐχὶ δὲ τὸ α̅· τὸ ἄρα β̅⟩’· καὶ τοίνυν ὥσπερ τὰ λήμματα συναληθεύεται κατὰ τὴν ἀντιστροφήν, οὕτω καὶ τοῖς ἀληθέσι λόγοις καὶ τρόποις ὑπάρχει συλλογιστικοῖς εἶναι, ὥστε τὸν ἀντιστρέφοντα τῷ συλλογιστικῷ
7 τρόπῳ συλλογιστικὸν εἶναι καὶ αὐτόν. ὑπὸ μὲν οὖν τῶν ὑποθετικῶν προτάσεων ὅνπερ τρόπον οἱ συλλογισμοὶ γίγνονται, δέδεικται πλὴν ἑνὸς τρόπου τοῦ κατὰ τὸ παραδιεζευγμένον, ἐφ’ οὗ διττὴ τῶν προσλήψεών ἐστιν ἡ διαφορά· ἤτοι γὰρ οὐχ ὑπάρχειν ἅπαντα πλὴν ἑνὸς προσλαβόντες ὑπάρχειν ἐροῦμεν ἐκεῖνο τὸ ἓν ⟨ἢ εἰ προσλάβοι τις οὐχ ὑπάρχειν τὸ ἕν,⟩ πλείω καταλίποιτ’ ἄρα, διεζευγμένον ἐξ αὐτῶν ἔσται συμπέρασμα.

VII Κατὰ μὲν δὴ τοὺς τοιούτους συλλογισμοὺς αἱ προτάσεις ἡγεμονικαὶ τῶν προσλήψεων· οὔτε γὰρ ἐν τῷ διεζευγμένῳ ⟨πλείους ἢ δύο γίγνονται προσλήψεις οὔτ’ ἐν τῷ παραδιεζευγμένῳ⟩, κατὰ δὲ τὴν ἐλλιπῆ μάχην ἓν μόνον οἷόν τε προσλαμβάνειν· ὅπερ οἱ περὶ

2 ἐπιφέροι P: corr. My 3 [ε̅] del. My τὸ (post ἄρα) sscr. ῶ ut vid. P[1] 4 πέμπτου, ὃς ⟨ἐκ⟩ διεζευγμένου Pr: ε̅ ὁ διεζευγμένος P 5 ἑνὸς Pr: ἐν ῷ P 6 [δέ] del. Pr post ἢ ins. των vel τον P, sed del. P[2] ut vid. 7 ⟨οὐχὶ — β̅⟩ supplevi (similiter Pr) 9 ὑπάρχειν P: corr. My 11 ante τρόπῳ lit. erasa P 13 πλὴν My: ψιλὴν P 14 παρασυνεζευγμένον P: correxi coll. 12, 5 διττὴ scripsi: δ’ ἤτοι P 16 ἐκεῖνα P: corr. Pr ἓν My: ἐν P ⟨ἢ — ἕν⟩ supplevi 21 ⟨πλείους — παραδιεζευγμένῳ⟩ supplevi 23 οἱ περὶ Χρύσ.] cf. Philop. in An. pr. f. LX[r] 39 sqq. (Ven. 1536)

Χρύσιππον οὐχ ἡγεμονικὰ μόνον ἀλλὰ καὶ τροπικὰ
⟨τὰ⟩ τοιαῦτα τῶν ἀξιωμάτων ὀνομάζουσιν ὡς ἂν ἐπ'
αὐτοῖς ὅλου τοῦ συλλογισμοῦ πηγνυμένου καθάπερ ἐπὶ
τρόπιδι νεώς. καὶ μέντοι καὶ τῶν ἐκ τοῦ Περιπάτου 2
τινὲς ὥσπερ καὶ Βόηθος οὐ μόνον ἀναποδείκτους ὀνο-
μάζουσι τοὺς ἐκ τῶν ἡγεμονικῶν λημμάτων συλλο-
γισμούς, ἀλλὰ καὶ πρώτους· ὅσοι δὲ ἐκ κατηγορικῶν
p. 20 *προτάσεών εἰσιν | ἀναπόδεικτοι συλλογισμοί, τούτους*
οὐκ ἔτι πρώτους ὀνομάζειν συγχωροῦσι· καίτοι καθ'
ἕτερόν γε τρόπον οἱ τοιοῦτοι πρότεροι τῶν ὑποθετι-
κῶν εἰσιν, εἴπερ γε καὶ αἱ προτάσεις αὐτῶν ἐξ ὧν
σύγκεινται πρότεραι βεβαίως εἰσίν· οὐδεὶς γὰρ ἀμ-
φισβητήσει τὸ μὴ οὐ πρότερον εἶναι τὸ ἁπλοῦν τοῦ
συνθέτου. ἀλλὰ περὶ μὲν τῶν τοιούτων ἀμφισβητή- 3
σεων οὔτε εὑρεῖν οὔτε ἀγνοῆσαι μέγα· χρὴ γὰρ ἀμ-
φότερα τὰ μέρη γιγνώσκειν τῶν συλλογισμῶν, καὶ τοῦτ'
ἔστι τὸ χρήσιμον, ὀνομάζειν δὲ τοὺς ἑτέρους ἢ διδά-
σκειν προτέρους ὡς ἑκάστῳ φίλον· οὐ μὴν ἐκείνοις γε
ἀγνοεῖσθαι προσῆκεν. ὅσοι δὴ ὑποθετικοὶ συλλογισμοί, 4
τὴν πρόσληψιν ἀναγκαίαν ἔχουσιν, οἱ κατηγορικοὶ δὲ
οὐκ ἔχουσιν· ὁ γάρ τοι εἰπὼν 'ἅπαν καλὸν αἱρετόν
ἐστιν' ἀναγκαῖον μὲν ἔχει πρὸς τὸ γεννῆσαί τινα συλ-
λογισμὸν ἤτοι τὸ καλὸν ἢ τὸ αἱρετὸν ἐν τῇ δευτέρᾳ
προτάσει παραλαμβάνειν, οὐ μὴν οὔτε τὰ (αὐ)τὰ θατέρᾳ
f. 6ʳ *προτάσει παρα|λαμβάνει(ν), οὔκουν οὔτε κατα-*
φάσκ(ειν) οὔτε ἀποφάσκ(ειν) τι ἐξ ἀνάγκ(ης), οὔτε

---

2 ⟨τὰ⟩ addidi 4 *τρόπιν* P: corr. My 8 *ἀναποδείκτοις συλλογισμοῖς* P, sed corr. P² 9 *οὐκ ἔτι* ex *οὐκ ἐστὶ* corr. P² *καὶ τοῖς* P: corr. My 10 *γε* My: *τε* P 19 *δὴ* scripsi: *δὲ* P 20 *τὴν* My: *πρὶν*, sed del. P 21 *γάρ τοι εἰπὼν* My: *γὰρ σιωπῶν* P 24 (*αὐ*)*τὰ* scripsi: *κατὰ* My in P *θατέρᾳ* ex *θάτερα* corr. vid. P

μόνον ὡς ἐν ταῖς ὑποθετικαῖς, ἀλλὰ μεθ' ὅτουπερ ἂν
5 ἑτέρου συμπλέκειν αὐτὸ βουληθῇ. δυνατὸν | μὲν p. 21
γὰρ αὐτῷ καὶ τοιαύτην πρότασιν τῇ προτέρᾳ προσθέντι
ποιῆσαι συλλογισμόν 'πᾶν αἱρετὸν ἀγαθόν ἐστιν'·
ἔσται γὰρ ὁ συλλογισμός 'ἅπαν καλὸν αἱρετόν ⟨ἐστι·
πᾶν αἱρετὸν⟩ ἀγαθόν ἐστι· ⟨πᾶν ἄρα καλὸν ἀγαθόν
ἐστι⟩'· δυνατὸν δὲ καὶ πᾶν [καλὸν] ὁτιοῦν ἄλλο κατηγο-
ρήσαντι τῶν †ἐρώντων ἐργάζεσθαι τὸν συλλογισμόν·
οὕτω δὲ καὶ θατέρῳ τῶν ὅρων τῷ 'καλόν' ἄλλον
ὅρον ὑποθέντι οἷόν τ' ἐστὶ ποιήσασθαι συλλογισμόν,
οἷον οὕτως 'ἡ δικαιοσύνη καλόν ἐστι· τὸ καλὸν αἱρετόν
6 ἐστιν· ⟨ἡ δικαιοσύνη ἄρα αἱρετόν ἐστιν⟩'. ⟨οὕ⟩τω μὲν
οὖν προστιθεὶς τῇ πρώτῃ προτάσει τὴν δευτέραν τὸν
κοινὸν ὅρον ἐν ἀμφοτέραις τῷ μὲν ὑποκείμενον ἐργάσῃ,
θατέρου δὲ κατηγορούμενον· ἐγχωρεῖ δὲ καὶ οὕτω
προσθεῖναι τὴν πρότασιν ὥστε τὸν κοινὸν ὅρον ἀμ-
φοτέρων τῶν ὑπολοίπων κατηγορῆσαι, καθάπερ ἐν τοῖς
τοιούτοις ἔχει συλλογισμοῖς 'πᾶν ⟨καλὸν αἱρετόν ἐστιν·
οὐ πᾶσα ἡδονὴ αἱρετόν ἐστιν· οὐ πᾶσα ἄρα ἡδονὴ κα-
λόν ἐστιν'· ἢ καὶ οὕτως ὥστ' ἀμφοτέρους ἐκείνου
κατηγορῆσαι, καθάπερ ἐν τοῖς τοιούτοις 'πᾶν⟩ καλὸν
αἱρετόν ἐστι· | πᾶν καλὸν ἐπαινετόν ἐστι· ⟨τὶ ἄρα p. 22
7 ἐπαινετὸν αἱρετόν ἐστι.'⟩ καὶ τοίνυν ἐκάλεσαν οἱ πα-

---

1 malim τοῖς ὑποθετικοῖς 3 αὐτὸ P: corr. My 5 ⟨ἐστι· πᾶν αἱρετὸν⟩ supplevi 6 ⟨πᾶν — ἐστι⟩ supplevi 7 [καλὸν] delevi 8 ἐρώντων P: πρώτων My: fort. αἱρετῶν 9 καὶ καθ' ἑτέρου τῶν ὅρων τὸ καλὸν ἄλλων ὅρων ὑπόθεσιν P: correxi coll. 18, 3. 7. 33, 2 11 οὕτως Pr: αὐτὸς P 12 ⟨ἡ — ἐστιν⟩ supplevi ⟨οὕ⟩τω Pr: τῷ P 13 τὸν δεύτερον P: correxi 14 τῷ My: τὸ My in P 17 τὸ ὑπόλοιπον P: corr. Pr κατηγόρησε P: corr. My 18—21 ⟨καλὸν — 'πᾶν⟩ supplevi 22 ⟨τὶ — ἐστι'⟩ supplevi 23 οἱ παλαιοὶ φιλ.] Arist. An. pr. A 4 sqq.

λαιοὶ φιλόσοφοι πρῶτον μὲν σχῆμα τῶν κατηγορικῶν
συλλογισμῶν ἐν ᾧπερ ἂν ὁ κοινὸς ὅρος ὑποκείμενος
ᾖ θατέρῳ τῶν ἄκρων, κατηγορούμενος δὲ θατέρου,
δεύτερον δὲ ἐν ᾧ κατηγορεῖται τῶν ἄκρων ἀμφοτέρων,
τρίτον δ' ἐν ᾧπερ ἂν ὑποκέηται. κατηγορεῖται μὲν 8
οὖν τὸ αἱρετὸν τοῦ καλοῦ κατὰ τὴν τοιαύτην πρότασιν
'τὸ καλὸν αἱρετόν ἐστιν', ὑπόκειται δὲ αὐτῷ τὸ καλόν,
ἐφ' οὗ κατηγορεῖσθαι πέφυκεν· οὐ ταὐτὸν δὲ σημαίνει
παρ' αὐτοῖς τῷ κατηγορεῖσθαι τὸ καταφάσκεσθαι· καὶ
γὰρ ὁ ἀποφασκόμενος [οὐ] κατηγορεῖται. λεγόντων οὖν 9
ἐν τῷ 'τὸ καλὸν οὐκ ἔστι φευκτόν' ὑποκεῖσθαι μὲν τὸ
καλόν, κατηγορεῖσθαι δὲ ἀποφατικῶς αὐτοῦ τὸ φευκτόν,
⟨ἐν δὲ τῷ 'τὸ καλὸν φευκτόν⟩ ἐστι' κατηγορεῖσθαι
αὐτοῦ καταφατικῶς τὸ φευκτόν, καὶ τοῦ ⟨ἔθους⟩ νενι-
κηκότος κατηγορικὰς μὲν ἀμφοτέρας ὀνομάζουσι τὰς
p. 23 εἰρημένας προτάσεις καὶ δι' | αὐτὰς καὶ τοὺς συλλο-
γισμοὺς κατηγορικούς, οὐ μὴν καταφατικὰς ἀμφοτέρας,
ἀλλ' ὡς ἀντιδιῄρηται.

Τριῶν οὖν ὄντων σχημάτων ἐν ταῖς κατηγορικαῖς VIII
προτάσεσι καθ' ἕκαστον αὐτῶν γίγνονται συλλογισμοὶ
πλέονες ὥσπερ κἀν ταῖς ὑποθετικαῖς, ἔνιοι μὲν ἀναπό-
δεικτοι καὶ πρῶτοι, τινὲς δ' ἀποδείξεως δεόμενοι. κατὰ 2
μέντοι τὰς ὑποθετικὰς προτάσεις οἱ μὲν ἄλλοι πάντες
οἱ ῥηθέντες ἀρτίως ἀναπόδεικτοί εἰσι καὶ πρῶτοι πλὴν
τοῦ προσλαμβάνοντος μὲν τὸ τοῦ λήγοντος ἀντικείμε-
νον, ἐπιφέροντος δὲ τοῦ ἡγουμένου τὸ ἀντικείμενον·

---

3 ἢ P: corr. My   5 ὑπόκειται P: corr. My   10 ὁ ἀποφ. int. ὅρος   [οὐ] delevi; an ὅρος?   11 ἐν τῷ scripsi: οὕτω P   13 ⟨ἐν — φευκτόν⟩ supplevi   κατηγορεῖν P: correxi   14 καὶ τοῦ ⟨ἔθους⟩ scripsi: καίτοι P   15 κατηγορικὰς scripsi: καταφατικῶς P   16 εἰρημένας sscr. P[1]   19 ὄντων ex τῶν corr. P[2]   24 ἀρτίως] VI 6

3 οὗτος γὰρ μόνος ἀποδείξεως δεῖται. ἐπὶ δὲ τῶν κατηγο-
ρικῶν ἐν μὲν τῷ ᾱ σχήματι δ̅ εἰσιν ἀναπόδεικτοι, ὅ τε ἐκ
δυοῖν καθόλου καταφατικῶν ⟨καθόλου⟩ καταφατικὸν ἐπι-
φέρων συμπέρασμα — δῆλον δὲ ὅτι καὶ τὸ συμπέρασμα
πρότασίς τίς ἐστιν ἐκ τῆς πρὸς τὰ λήμματα σχέσεως
οὕτως ὠνομασμένη — καὶ δεύτερος ὁ ἐκ καθόλου στε-
ρητικῆς πρὸς τῷ μείζονι τῶν ὅρων καὶ καθόλου κατα-
φατικῆς πρὸς τῷ ἐλάττονι καθόλου στερητικὸν ἐπιφέρων
συμπέρασμα καὶ τρίτος ὁ ἐκ καθόλου καταφατικῆς πρὸς
τῷ μείζονι καὶ ἐπὶ μέρους καταφατικῆς πρὸς τῷ ἐλάτ-
τονι ἐπὶ μέρους καταφατικὸν· ἔχων συμπέρασμα καὶ
λοιπὸς ὁ ἐκ καθόλου στερητικῆς ⟨καὶ ἐπὶ μέρους κατα-
φατικῆς⟩ ἐν μέρει στερητικὸν ἐπιφέρων συμπέρασμα·
τῶν δὲ ἄλλων οὐκέτ' οὐδεὶς ἀναπόδεικτός ἐστιν οὐδ'
4 ἐξ ἑαυτοῦ πιστός. (οἳ δὴ ἐν τοῖς ἄλλοις σχήμασιν)
ἐκ τῶν εἰρημένων ἔχουσι τὴν ἀπόδειξιν, ἐν μὲν τῷ
δευτέρῳ σχήματι δ̅ ὑπάρχουσιν, ἐν τῷ γ̅ δ' ἕξ. | p. 24
IX Ἀλλ' ὁ μὲν πρῶτος ἐν τῷ δευτέρῳ | σχήματι f. 7r
τὴν μ(ὲν) πρὸς τῷ μείζονι τῶν ὅρ(ων) καθό(λου) στε-
ρητι(κὴν) ἔχων πρότασιν, τὴν δὲ ἑτέραν καθόλου κατα-
φατικὴν δι' ἀντιστροφῆς τῆς πρὸς τῷ μείζονι προ-
τάσεως ἀνάλυ(σιν) εἰς τὸν ἐν τῷ πρώτῳ σχήματι
2 δεύτερον ἔχει καθόλου στερητικὸν περαίνοντα. τούτῳ

---

1 γὰρ ex δὲ corr. P^1 ἐπεὶ P: corr. My 2 (ἀν)απόδεικτοι in ἀποδεικτικοί mut. P^2 3 ⟨καθόλου⟩ addidi καταφατικὸν supra vers. P^2 4 συμπέρασμα corr. ex σύμπ(αν) P^2 7 ante καταφατικῆς et 8 post ἐλάττονι add. καὶ P, sed del. P^2 ut vid. 9 σύμπαν P: corr. My 10 καταφα^{τε} P 11 σύμπαν P: corr. My 12 ⟨καὶ — καταφ.⟩ supplevi 15 (οἳ δὴ ἐν τοῖς ἄλλοις σχήμασιν) scripsi: οἱ δὲ πρῶτος ἐλάσσην My in P 16 ἔχουσι superscripto ει P^1 21 ἀντιστροφην comp. P: corr. My 22 ἀνάλυ(σιν) in ἀναλύεται mut. P^2 23 τούτων P: correxi

δ' ἐφεξῆς ⟨ὁ⟩ ἰσοδύναμός πως αὐτῷ τὴν πρὸς τῷ μείζονι τῶν ὅρων καθόλου καταφατικὴν ἔχων πρότασιν, τὴν δὲ ἑτέραν καθόλου στερητικὴν ἐξ ἀντιστροφῆς δυοῖν, προτέρας μὲν τῆς καθόλου στερητικῆς προτάσεως, δευτέρου δὲ τοῦ συμπεράσματος ὄντος καὶ αὐτοῦ καθόλου στερητικοῦ, τὴν ἀνάλυσιν εἰς τὸν αὐτὸν ἔχει συλλογισμὸν τὸν προειρημένον τὸν ἐν τῷ πρώτῳ σχήματι δεύτερον, ἔχοντα συμπέρασμα καθόλου στερητικόν.

3 ὁ δὲ τρίτος ἐπ' αὐτοῖς ἐκ καθόλου στερητικῆς καὶ ἐπὶ μέρους καταφατικῆς ἀποφατικὸν ἐν μέρει ἐνδείκνυται, παρ' ἐνίων δι' ἀντιστροφῆς τῆς καθόλου προτάσεως ἀ⟨να⟩γόμενος εἰς τὸν ἐν τῷ πρώτῳ σχήματι τέταρτον.

4 ὁ δ' ὑπόλοιπος τῶν ἐν τῷ δευτέρῳ σχήματι συλλογισμῶν ὁ τέταρτος ἐκ καθόλου καταφατικῆς καὶ ἐπὶ μέρους ἀποφατικῆς ἐπὶ μέρους ἀποφατικὸν συνάγει διά τε τῆς εἰς ἀδύνατον ἀπαγωγῆς ἔχων τὴν ἀπόδειξιν καὶ διὰ τῆς ὑπὸ Ἀριστοτέλους ὀνομαζομένης ἐκθέσεως.

5 ἡ μὲν οὖν εἰς ἀδύνατον ἀπαγωγή — καλεῖται δὲ καὶ ἀδυνάτου δεῖξις — ὧδ' ἔχει· κατηγορείσθω τὸ p. 25 πρῶτον τοῦ μὲν δευ|τέρου παντός, τοῦ δὲ τρίτου τινὸς οὔ· λέγω ὅτι περανθήσεται τὸ δεύτερον κατά τινος (οὐ) τοῦ τρίτου· μὴ γὰρ ἀλλ' εἰ δυνατόν, τὸ ἀντικείμενον αὖ περαινέσθω τὸ κατὰ παντὸς ⟨τοῦ

---

1 ⟨ὁ⟩ addidi   ἰσοδύνα$^{\mu}$ P   5 post καθόλου tres litt. erasae P   7 τῶν προειρημένων τῶν, sed corr. P²   10 post καταφατικῆς add. καὶ P, sed del. P²   11 δι' ἀντιστροφῆς My: δ' ἀντιστροφην (comp.) P, sed vide ne post ἐνδείκνυται interciderint haec fere: ⟨παρ' ἐνίων μὲν διὰ τῆς εἰς τὸ ἀδύνατον ἀπαγωγῆς ἀποδεικνύμενος⟩   12 ἀγόμενος P: correxi coll. 22,16   τέταρτον. ὁ δ' scripsi: τέταρτος δ', ὁ P   16 διά τε scripsi: δὲ ἀπὸ P   17 Ἀριστοτέλους] Anal. pr. A 6. 28^b 14   19 post καὶ ⟨δι'⟩ addideris, sed cf. Alex. in An. pr. p. 321, 30 Wallies   22 (οὐ) erasum in P   23 sqq. ⟨τοῦ — παντὸς⟩ supplevi

τρίτου λέγεσθαι τὸ δεύτερον· ἀλλὰ καὶ τὸ πρῶτον
κατὰ παντὸς⟩ ἐλέγετο τοῦ β̄· τὸ ἄρα πρῶτον ⟨κατὰ⟩
παντὸς δειχθήσεται τοῦ τρίτου, ὅπερ ἐστὶν ἄτοπον·
ὑπέκειτο γὰρ κατά τινος μὴ λέγεσθαι· οὐκ ἄρα κατὰ
παντὸς τοῦ τρίτου τὸ β̄ κατηγορεῖται, ἀλλὰ κατὰ τινός.
6 ἡ δὲ δι' ἐκθέσεώς ἐστι τοιαύτη· ἐπεὶ μὴ κατηγορεῖταί
⟨τινος τοῦ τρίτου τὸ πρῶτον, εἰλήφθω οὗ μὴ κατηγο-
ρεῖται⟩ καὶ ἔστω τὸ τέταρτον· τὸ ἄρα πρῶτον οὐδεν⟨ὸς
τοῦ δ̄⟩ κατηγορεῖται, ἀλλὰ καὶ τοῦ δευτέρου παντὸς
κατηγορεῖται· τὸ ἄρα δεύτερον οὐ πάντως τοῦ τετάρτου
κατηγορεῖται· τὸ δὲ τέταρτον τοῦ τρίτου | τί ἐστιν· p. 26
ὥσ⟨τε⟩ τὸ β̄' τινος τοῦ γ̄ οὐ κατηγορηθήσεται.

X Τῶν ⟨δ'⟩ ἐν τῷ γ̄ σχήματι συλλογισμῶν ὁ μὲν ᾱ
ἐκ δυοῖν προτάσεων καθόλου καταφατικῶν ⟨ἐν μέρει
καταφατικὸν⟩ ἔχει συμπέρασμα, δι' ἀντιστροφῆς τῆς
πρὸς τῷ ἐλάττονι τῶν ὅρων προτάσεως ἀναγόμενος εἰς
2 τὸν ἐν τῷ πρώτῳ σχήματι τρίτον. ὁ δὲ δεύτερος ἐκ
στερητικῆς καθόλου πρὸς τῷ μείζονι τῶν ὅρων, τῆς
⟨δ'⟩ ὑπολοίπου καθόλου καταφατικῆς, ἐπὶ μέρους ἀπο-
φατικὸν ἴσχει συμπέρασμα, δι' ἀντιστροφῆς τῆς πρὸς
τῷ ἐλάττονι προτάσεως ⟨εἰς⟩ τὸν ἐν τῷ ⟨πρώτῳ⟩ σχή-
3 ματι τέταρτον ἔχων τὴν ἀνάλυσιν. ὁ δὲ τρίτος ἐξ ἐπὶ
μέρους καταφατικῆς καὶ καθόλου καταφατικῆς ἐν μέρει

---

2 ⟨κατὰ⟩ add. My 6 ἡ δὲ δι' e corr. P[2] 7 ⟨τινος — κατηγορεῖται⟩ addidi 8 οὐδεν⟨ὸς τοῦ δ̄⟩ scripsi: οὐδ῀ (= οὐδὲν) P 9 τὸ δεύτερον P: correxi παντὸς corr. ex πάντως P[1] 10 οὐ παντὸς My fort. recte, sed exspectaveris οὐδενὸς 11 τὸ δὲ τέταρτον (= Δ) scripsi: δὲ τὸ πρῶτον (= Α) P 12 ὥσ⟨τε⟩ scripsi: ὡς P post κατηγορηθήσεται add. ῑᾱ ῑβ̄ ῑγ̄ ῑδ̄ P 13 ⟨δ'⟩ addidi 14 ⟨ἐν μέρει καταφατικὸν⟩ addidi 15 συμπεράσματα P: correxi 19 ⟨δ'⟩ addidi ὸν in ἀποφατικὸν ex corr. P[2] 21 ⟨εἰς⟩ et ⟨πρώτῳ⟩ add. My τὸν scripsi: τὸ μὲν P 22 ἔχον P: correxi

καταφατικὸν ἴσχει συμπέρασμα †ἀπὸ τῆς ἐν μέρει προ-
τάσεως ἀντιστραφείσης καὶ προσέτι τοῦ συμπεράσματος.
ὁ δὲ τέταρτος ἐκ καθόλου καταφατικῆς ⟨καὶ ἐπὶ μέρους 4
καταφατικῆς⟩ ἐπὶ μέρους καταφατικὸν σημαίνει τῆς
ἐλάττονος προτάσεως ἀντιστραφείσης. ὁ δὲ πέμπτος 5
ἐκ καθόλου στερητικῆς καὶ ἐπὶ μέρους καταφατικῆς
p. 27 ἀντιστραφείσης τῆς ἐν | μέρει τὴν ἀναγωγὴν εἰς τὸν
ἐν τῷ πρώτῳ σχήματι τέταρτον ἴσχει, συμπέρασμα
ποιούμενος ἀποφατικὸν ἐν μέρει. λοιπὸς δὲ ὁ ἕκτος 6
ἐξ ἐπὶ μέρους ἀποφατικῆς καὶ καθόλου καταφατικῆς
ἐπὶ μέρους ἀποφατικὸν περαίνει διὰ τῆς εἰς ἀδύνατον
ἀπαγωγῆς καὶ διὰ τῆς ἐκθέσεως ἀποδεικνύμενος, ⟨ὡς⟩
f. 7ʳ κἀπὶ τοῦ δ̅ [κἀπὶ] τοῦ δευτέρου | ἀπεδείχθη σχήμα-
τος. (διὰ) μὲν τῆς εἰς ἀδύνατον ἀπαγωγῆς οὕτως· τὸ 7
πρῶτον τοῦ τρίτου κατά τινος μὴ λεγέσθω· τὸ ⟨δὲ⟩
δεύτερον κατηγορείσθω παντὸς τοῦ τρίτου· λέγω ὅτι
τὸ πρῶτον κατά τινος οὐ κατηγορηθήσεται τοῦ δευ-
τέρου· μὴ γὰρ ἀλλ' εἰ δυνατόν ἐστιν, ἅπαντος κατηγο-
ρείσθω· ἀλλὰ καὶ τὸ δεύτερον κατηγορεῖτο τοῦ τρίτου
παντός· ⟨ὥστε καὶ τὸ πρῶτον τοῦ τρίτου παντὸς⟩
κατηγορηθήσεται· ἀλλ' ὑπέκειτο τινὸς μὴ κατηγορεῖ-
σθαι· οὐκ ἄρα παντὸς τοῦ δευτέρου κατηγορεῖται, ἀπο-

---

1 ἀπὸ corruptum; possis ἀποδεικνύμενος coll. v. 12, sed vereor ne interciderit velut ⟨εἰς τὸν ἐν τῷ πρώτῳ σχήματι τρίτον ἀναγόμενος⟩ 3 ⟨καὶ — καταφατικῆς⟩ suppl. My 4 καταφατικὸν ex -κὴν corr. P² an συμπεραίνει vel συνάγει? 9 λοιπὸς ex λοιπὸν corr. P² 11 ἀποφαντικὸν περανεῖ My in P: correxi 12 ἀποδεικνύμενος ⟨ὡς⟩ scripsi: ἀποδεικνύμενον My in P 13 [κἀπὶ] My in P: delevi 14 (διὰ) scripsi: ὁ My in P 15 ⟨δὲ⟩ addidi 16 παντὸς haeret in f. 8ʳ P 19 κατηγορείσθω P: correxi 20 παντὸς ex πάντως corr. P¹ ⟨ὥστε — παντὸς⟩ supplevi 22 ἀποφάσκεται scripsi: ἀποφάσκον· ὁ P

8 φάσκεται ἄρα τινός. διὰ δὲ τῆς ἐκθέσεως οὕτω δειχθήσεται ταὐτόν· | ἐπεὶ μὴ κατηγορεῖταί τινος τοῦ p. 28 τρίτου τὸ ᾱ, εἰλήφθω οὗ μὴ κατηγορεῖται καὶ ἔστω τὸ δ̄· κατ' οὐδενὸς ἄρα τοῦ δ̄ τὸ ᾱ λεχθήσεται· ἀλλ' ἐπεὶ τὸ δ̄ τοῦ γ̄ τί ἐστι, κατὰ παντὸς αὐτοῦ τὸ γ̄ κατηγορηθήσεται· ἀλλὰ καὶ τὸ β̄ τοῦ γ̄ κατὰ παντὸς κατηγορεῖται, ὥστε καὶ τοῦ δ̄ κατηγορηθήσεται παντός· ἀλλὰ καὶ τὸ ᾱ [πρῶτον] κατ' οὐδενὸς τοῦ δ̄ κατηγορεῖται· τὸ ἄρα ᾱ κατά τινος οὐ λεχθήσεται τοῦ β̄.

XI Αἱ δὲ ἄλλαι ἅπασαι συμπλοκαὶ τῶν προτάσεων ἐν ἑκάστῳ τῶν σχημάτων εἰσὶν ἀδόκιμοι συλλογισμός ⟨τ'⟩ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν γίγνεται διὰ τὸ μηδὲν ἐξ ἀνάγκης περαίνεσθαι μήτε διαλεκτικῶς μήτε δι' ἀποδείξεως· ἔνδειξιν μὲν γὰρ καλοῦσι τὴν ἐκ τῆς τοῦ πράγματος φύσεως εὕρεσιν τοῦ ζητουμένου κατ' ἀκολουθίαν τῶν ἐναργῶς φαινομένων, ἀπόδειξιν δὲ λόγον ⟨δι'⟩ ἀληθῶν λημμάτων περαίνοντα. 2 γίγνονται δὲ καθ' ἕκαστον σχῆμα συζυγίαι τῶν προ|τάσεων ιϛ̄ διὰ τὸ δ̄ εἶναι p. 29 καθ' ἕκαστον σχῆμα, δύο μὲν τὰς καθόλου, δύο δὲ τὰς ἐν μέρει, καὶ πλείους τῇ λέξει φαίνονται· ⟨δεῖ⟩ δὲ πρὸς ἐκείνας γυμνάζεσθαι καὶ γνωρίζειν αὐτάς, ὡς ἐν τῷ Περὶ τῶν ἰσοδυναμουσῶν προτάσεων εἴρηται γράμματι· ⟨τὸ⟩ νῦν γὰρ ὑπογραφή ἐστι τῆς λογικῆς θεω-

---

1 post τινὸς add. ια̅ ιβ̅ ιγ̅ P   3 εἰληφὼς, οὐ μὴ P: corr. My   κατηγο(ρῆται) My in P   4 δ̄· κατ' My: ᾱ κατ P   5 ἐπὶ P: corr. My   8 aut ᾱ aut πρῶτον delendum   δ̄ scripsi: γ̄ P   9 post β̄ add. ια̅ ιβ̅ ιγ̅ ιδ̅ P   10 ἄλλαι συμπλοκαὶ ἅπασαι, sed numeris α γ β superscriptis corr. P^1 11 ⟨τ'⟩ add. My   13 μὴ δὲ utrobique P: corr. Pr   15. 16 ἐναργῶς τῶν P: transposui   λόγων P: corr. My   ⟨δι'⟩ addidi   19 καθ' ἕκ. σχ. fort. dittographia   20 ⟨δεῖ⟩ addidi   21 ἐκείνους P: corr. My   22 ἰσοδυναμούντων P: corr. Chr. Schneider; cf. XIX 43, 12 (II 119, 14 Müller)   23 ⟨τὸ⟩ addidi

ρίας, οὐ κατὰ διέξοδον διδασκαλία. τοῖς δὲ διηρη- 3
μένοις ιδ̄ συλλογισμοῖς ἴδιον ἑκάστου συμπέρασμα
ἔχοντος καὶ ἄλλαι τινὲς συναληθεύουσι προτάσεις, αἱ
μὲν περιεχόμεναι τοῖς συμπεράσμασιν αὐτῶν, αἱ δὲ ἐξ
ἀνάγκης συναληθευόμεναι· περιέχεται μὲν ἐν τοῖς κα-
θόλου συμπεράσμασι ⟨τὰ ἐπὶ μέρους, ταῖς δὲ καθόλου
f. 8ʳ 4 p. 30, 16 καταφατικαῖς προτάσεσι⟩ ‖ καὶ ἐπὶ μέρους προτά-
σεις ἕπονται κατ' ἀντιστροφὴν συναληθευόμεναι.
καὶ διὰ τοῦτο τοῖς ἐν τῷ πρώτῳ σχήματι συλλογισμοῖς 4
τῷ μὲν πρώτῳ καὶ δευτέρῳ καθόλου συμπέρασμα ἔχου-
σιν αἱ ἐπὶ μέρους περιέχονται προτάσεις, τῷ μὲν γὰρ
πρώτῳ ἡ ἐπὶ μέρους καταφατική, τῷ δὲ δευτέρῳ [τῇ
καθόλου στερητικῇ] ἡ ἐπὶ μέρους ἀποφατική * * * *.
καὶ μὴν καί τισι τῶν ἀδοκίμων συζυγιῶν οὐκ ἐξ εὐθείας 5
μὲν ἕπεται συμπέρασμά τι καθάπερ ταῖς εἰρημέναις ιδ̄
p. 31 ταῖς τοὺς συλλογισμοὺς ἐργα|ζομέναις, ἀντιστραφεισῶν
δὲ τῶν προτάσεων ἕπεται. κατὰ γοῦν τὸ ᾱ σχῆμα τῆς 6
μὲν πρὸς τῷ μείζονι τῶν ὅρων προτάσεως καταφατικῆς
οὔσης εἴτ' οὖν ἐπὶ μέρους εἴτ' οὖν καθόλου, ⟨τῆς δὲ
πρὸς τῷ ἐλάττονι καθόλου⟩ στερητικῆς ἐξ εὐθείας μὲν
οὐ γίγνεται συλλογισμὸς ⟨τοῦ⟩ μείζονος τῶν ὅρων
πρὸς ⟨τὸν⟩ ἐλάττονα· τῶν ⟨δὲ⟩ προτάσεων ἀντιστρα-
φεισῶν συμπέρασμα δόκιμον γίγνεται τὸ τὸν ὅρον
f. 7ᵛ 21 p. 29, 11 δηλοῦν τὸν ‖ ἐλάττονα πρὸς τῷ μείζονι κατὰ τὸν

---

3 ἐχ′ P 6 ⟨τὰ—πρ.⟩ addidi 7 καὶ—δηλοῦν τὸν (l. 24) huc revocavi in P post τό τε (p. 27, 6) inculcata 12 [τῇ κ. στ.] vereor ne glossema sit 13 post ἀποφατική excidisse vid. haec fere τῷ δὲ πρώτῳ συναληθεύει κατ' ἀντιστροφὴν ἡ ἐπὶ μέρους καταφατική 14 τινὲς P: corr. My 15 συμπέρασμά τι P²: συμπεράσματι P¹: fort. συμπεράσματα 17 ἕπονται P: correxi 19 εἴτ' οὖν (post μέρους) My: ἢ τοῦ P ⟨τῆς — καθόλου⟩ addidi 21 ⟨τοῦ⟩ et 22 ⟨τὸν⟩ et ⟨δὲ⟩ addidi 24 δηλοῦν τὸν scripsi: δηλούμενον P ἔλαττον P: correxi fort. τὸν μείζονα, cf. v. 22 et Arist. An. pr. A 7 p. 29^a 23

*τέταρτον τῶν ἐν αὐτῷ συλλογισμῶν, ὃς ἐκ καθόλου
στερητικῆς προτάσεως καὶ ἐπὶ μέρους καταφατικῆς ἐπὶ*
7 *μέρους ἀποφατικὸν ἔχει συμπέρασμα. κατὰ δὲ τὸ $\bar{\beta}$
σχῆμα καὶ $\bar{\gamma}$ οὐδὲν γίγνεται τοιοῦτον ἐξ ἀντιστροφῆς
τῶν προτάσεων, ἐκ μέντοι τῆς τοῦ συμπεράσματος
ἀντιστροφῆς ἐν τῷ τρίτῳ σχήματι κατὰ τὸν τρίτον
συλλογισμὸν γίγνεται μόνον· οἱ μὲν γὰρ ἐν τῷ $\bar{\beta}$ σχή-
ματι πρῶτοι δύο πρὸς ἀλλήλους ἀντιστρέφουσι τῷ
συμπεράσματι, οἱ δὲ ⟨ἐν⟩ τῷ τρίτῳ δύο τρίτος τε καὶ
τέταρτος· ἐμπεριέχονταί γε μὴν ⟨οἱ⟩ ἐπὶ μέρους, ὡς
ἐν τοῖς κατὰ τὸ $\bar{\alpha}$ καὶ τὸ $\bar{\beta}$ σχῆμα πρώτοις δύο συλλο-
γισμοῖς, οὕτως τοῖς κατὰ τοῦτο.*

XII *Οὗτοι μὲν | οἱ συλλογισμοὶ κατηγορικοὶ κα-* p. 30
*λοῦνται, καθάπερ ἔφην, οὔτε κατὰ πλείω σχήματα
δυνάμενοι συστῆναι τῶν εἰρημένων τριῶν οὔτε κατ'
ἄλλον ἀριθμὸν ⟨ἐν⟩ ἑκάστῳ· δέδεικται γὰρ τοῦτο ἐν
τοῖς Περὶ ἀποδείξεως ὑπομνήμασι· χρώμεθα δ' αὐτοῖς
ἐν ταῖς ἀποδείξεσιν ἐν αἷς ὑπὲρ ἑνὸς τῶν ὄντων ἐστὶ
ζήτησις ὁπηλίκον ἐστὶν ἢ ὁποῖον ἢ ποῦ κείμενόν (ἐστιν*
2 *ἢ) τι τοιοῦτον τῶν κατὰ τὰς ἄλλας κατηγορίας. ἐν μὲν
γὰρ τῷ | ζητεῖν εἰ ὀρθῶς Ἐρατοσθένης ἔδειξε τὸν* f. 8r 1
μέγιστον ἐν τῇ γ(ῇ κύκλον ἔχειν σταδίων) μυριάδ(ας)

---

2 *καταφατικῆς* restitui: *ἀποφ.* P, sed *ἀ* ex *κα* mut. P[1] 4 *σχῆμα* scripsi: *ἔχει* P 5 *τῆς* supra vers. P[2] 6. 7 *ἐν — μόνον* abesse malim 9 ⟨*ἐν*⟩ add. My 10 ⟨*οἱ*⟩ addidi 12 *τοῦτο* sscr. P[2] 13 *οὕτως* P: correxi fort. *μὲν* ⟨*οὖν*⟩, cf. De diss. musc. 54, 19. 94, 5 Dietz 14 *ἔφην*] 19, 15 sqq. *οὔτε* scripsi: *οἱ δὲ* P *σχήματα* ex *σχήματι* corr. vid. P[2] 16 ⟨*ἐν*⟩ addidi post *τοῦτο* vocula (*μὲν*?) deleta P 17 *Π. ἀποδ.* cf. XIX 41, 7 (II 117, 19 Müller) 18 *αἷς* My: *ταῖς* My in P 20 *τοσοῦτον* P: correxi ante *ἐν* inseruit titulum *ἐρατοσθένους δεῖξις* (corr. ex -*εις*) P 21 *Ἐρατοσθένης*] cf. Berger *Geogr. Fragm. d. Erat.* p. 101 sqq., ubi hic locus addendus est 22 suppl. My

κε̄ δισχίλια, ἡ ζήτησίς ἐστι ⟨τῆς⟩ τοῦ κύκλου πηλικότητος
ἢ τοῦ μεγέθους ἢ ⟨τῆς⟩ ποσότητος ἢ ὅπως ἂν θέλῃς ὀνο-
μάζειν, ὥσπερ γε κἀπειδὰν τῶν ἐν τῇ γῇ τροπικῶν ἑκά-
τερος ὅσων ἐστὶ σταδί(ων) ζητῇ καθ' ἑκάστην τε τῶν
οἰκήσεων ὁπηλίκος ἐστὶν ὅ τ' ἀρκτικὸς ὀνομαζόμενος
f. 8r 13 p. 31, 7 κύκλος καὶ ὁ ἀνταρκτικὸς τό τε ‖ ἐξ ἄρκτου τὸ
ὑπόλοιπον ⟨ὅσ⟩ων ἐστὶ μορίων ἑκάστη τῶν οἰκή-
σεων. μέγεθος δὲ καὶ ἡλίου ⟨καὶ⟩ σελήνης καὶ τῶν κατ' 3
αὐτοὺς ἀποστημάτων ἐζήτηται καὶ δέδεικται τοῖς ἀστρο-
νόμοις, ὥσπερ γε καὶ τῶν ἐκλείψεων, ὅταν μὴ δι' ὅλων
γίγνωνται τῶν σωμάτων, ἀλλ' ἐξ ἡμίσεος ἢ ἀπὸ ⟨τοῦ
τρίτου⟩ μέρους ἤ τινος ἄλλου μορίου· καὶ μὴν καὶ
τῶν καθ' ἑκάστην οἴκησιν ἡμερῶν τὸ μέγεθος ἐζήτηταί
τε καὶ εὕρηται, καθάπερ καὶ τὰ ἄλλα τὰ προειρημένα.
ὁμολογεῖται μὲν γὰρ ὑπὸ τῶν κλεψυδρῶν τε καὶ τῶν 4
ὑδροσκοπίων ἔτι τε καὶ τῶν ἡλιακῶν ὡροσκοπίων
εὑρῆσθαι τὸ μέγεθος ἑκάστης ἡμέρας τῶν καθ' ὅλον
⟨τὸν⟩ ἐνιαυτόν, ὑπὸ δὲ τῶν κατὰ τὰς ἐκλείψεις προρρή-
σεων ἡλίου καὶ † ἄστρου καὶ γῆς μέγεθος καὶ πόσον
ἀφεστήκασι τῶν καθ' ἡμᾶς τόπων ⟨καὶ⟩ τὰ τοιαῦτα, καὶ
μὲν οὖν καὶ τίνες εἰσιν αἱ τὴν ἑκάστου τῶν εἰρημένων
p. 32 πηλι|κότητα ζητοῦσαί τε καὶ ἀποδεικνύουσαι μέθο-
δοι, πλείστων ἐγχρώμεναι τῶν κατὰ τὸ ᾱ σχῆμα κατη-

---

1 ⟨τῆς⟩ addidi πηλικότητος scripsi coll. v. 22: πηλίκον τὲ P 2 ⟨τῆς⟩ addidi 7 ὅσων scripsi: ὧν P 8 ἡλίου ⟨καὶ⟩ σελήνης My: ☉ ☾ P 11 ⟨τοῦ τρίτου⟩ addidi 13 ἐζήτηται My: εἰ ζητεῖται P 14 τὰ (post ἄλλα) supra vers. P[2] 16 ὡροσκοπίων scripsi: ὑδροσκοπίων P: ὡρολογίων My fort. recte, cf. V 82, 16. 86, 6. 87, 5 (I 64, 10. 67, 16. 68, 16 Marquardt) 18 ⟨τὸν⟩ addidi 19 ἡλίου] ☉ P ἄστρου P fort. siglo male intellecto: rest. σελήνης coll. XI 256, 11 μέγεθος καὶ scripsi: καὶ μέγεθος P 20 ⟨καὶ⟩ addidi 21 τίνες ex τινὲς corr. P[2] 23 πλείστων κτλ.] genetivum corrigere dubito

γορικῶν συλλογισμῶν· καὶ γάρ τοι καὶ τὰς ἀποφάν-
σεις ὑπὲρ ἑκάστου [αὐ]τῶν ζητημάτων ὧν ποιοῦνται
καθόλου πάσας εὑρεῖν ἔστιν ὑπ' αὐτῶν λεγομένας τε
5 καὶ δεικνυμένας. ἐπεὶ δ' ἐν τῷ μᾶλλόν τε καὶ ἧττον
εἶναι †καλῶς δύνανται, τὸ ⟨δὲ⟩ πρὸς τὰς γενικωτάτας
αὐτῶν ἐπὶ μέρους δοκεῖ λέγεσθαι, διὰ τοῦτο κατὰ συμ-
βεβηκὸς τότε φαίνονταί τινες ἀποφάνσεις τε καὶ δείξεις
εἶναι κατὰ μέρος· ὡς γὰρ ⟨πρὸς⟩ τὴν περὶ παντὸς
τριγώνου δεῖξίν τε καὶ ἀ(πό)φα(νσιν) ὅτι δυοῖν ὀρθαῖς
ἴσας ἔχει τὰς τρεῖς γωνίας, ἐπὶ μέρους δόξειεν ἂν εἶναι
πρότασις λέγουσα μὴ πᾶν τρίγωνον, ἀλλ' ἔνια τὰς
6 πρὸς τῇ βάσει γωνίας ἴσας ἀλλήλαις ἔχειν. οὕτως μὲν
οὖν ῥηθὲν οὔπω διωρισμένην οὐδ' ἐπιστημονικὴν ἔχει
τὴν ἀπόφανσίν τε καὶ γνῶσιν, ἐκείνως δὲ ἐπιστημονι-
κήν τε καὶ καθόλου 'πᾶν ἰσοσκελὲς τρίγωνον τὰς πρὸς
7 τῇ βάσει γωνίας ἴσας ἀλλήλαις ἔχει'. συνήθης δὲ τοῖς
Ἕλλησι λέξις ἐστὶ καὶ ἡ ⟨διὰ⟩ τῆς τῶν ἀριθμῶν προ-
τάξεως ἐνδεικνυμένη | (τὸ κα)θόλου (καὶ ἡ) ἄν(ευ f. 8v
τούτων· ὡσαύτως γὰρ ἔστιν εἰπ)εῖν 'π(ᾶν) ἰσοσκελὲς
τρίγωνον ⟨τὰς πρὸς τῇ βάσει γωνίας⟩ ἴσας ἀλλήλαις
ἔχει' ὡς 'τὰ ἰσοσκελῆ τρίγωνα τὰς πρὸς τῇ βάσει
8 γωνίας ἴσας ἀλλήλαις ἔχει'. καὶ μέντοι | καὶ ⟨κατὰ⟩ p. 33
τὸν ἑνικὸν ἀριθμὸν ἔθος ἐστὶ τοῖς Ἕλλησιν ἑρμηνεύειν
τὰ οὕτω λεγόμενα, καὶ διαφέρει γε οὐδέν, εἰ τὰ ἰσο-

---

1 ἀποφάνσεις scripsi hic et v. 7: ἀποφάσεις MyPr: compend. P 2 τῶν ζητημάτων scripsi: αὐτῶν ζητουμένων P 5 καλῶς corruptum: an τὸ καθόλου δύναται, ὡς ⟨δὲ⟩? ⟨δὲ⟩ addidi 7 an ποτέ? 8 ⟨πρὸς⟩ addidi coll. VI 23, 10. 24, 9. 25, 10. 16 10 τρεῖς γωνίας My: τριγώνους P 11 παντὶ τριγώνοι P: correxi ἐνίας P: correxi 13 οὔπω scripsi: οὕτω P 14 ἀπόφασιν P: corr. My 17 ⟨διὰ⟩ addidi προτάξεως scripsi: προτάσεως My: comp. inc. P 18 paginae initium supplevi 20 ⟨τὰς — γωνίας⟩ addidi 22 ⟨κατὰ⟩ addidi

σκελῆ τρίγωνα λέγουσιν ἅπαντα τὰς πρὸς τῇ βάσει
γωνίας ἴσας ἀλλήλαις ἔχειν ἢ τὸ ἰσοσκελὲς τρίγωνον·
⟨εἰς γὰρ τὸ⟩ εἶδος ἀποβλέποντες ⟨τὸ⟩ ἅπασι τοῖς κατὰ
μέρος ὑπάρχον ὡς περὶ ἑνὸς εἰκότως ποιοῦνται τὴν ἀπό-
φανσιν· καὶ γάρ ἐστιν ὡς εἶδος ἕν. λέγω δὲ ὡς εἶδος, 9
ἐπειδὴ κατὰ τὴν ὕπαρξίν ἐστι τοσαῦτα κατὰ τὸν ἀριθμὸν
[ἑνὸς] ὅσ' ἂν ᾖ τοῖς κατὰ μέρος σώμασιν· ἀλλὰ τοῦ
τοιούτου γε εἴδους αὐτοῦ μία φύσις ἐστὶ πρὸς ἣν ἀπο-
βλέποντες οἱ ἄνθρωποι πανοῦργον μὲν εἶναι ζῷον τὴν
κέρκον φασί, πτηνὸν δὲ τὸν ἀετόν, ἄγριον δὲ τὴν
ἄρκτον.

Οἰκειότατος οὖν ἀποδείξεσιν ἐπιστημονικαῖς ὁ XIII
τοῦ πρώτου σχήματός ἐστι πρῶτος συλλογισμὸς ἐν διττῇ
λέξει λεγόμενος ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, ἐνίοτε μὲν ⟨ὡς⟩
ἀρτίως εἴπομεν· ʽὁ ἄνθρωπος ζῷόν ἐστι· τὸ ζῷον
οὐσία ἐστίν· ⟨ὁ ἄνθρωπος οὐσία ἐστίν', ἐνίοτε δὲ μετὰ
τοῦ πᾶς· ʽπᾶς ἄνθρωπος ζῷόν ἐστι· πᾶν ζῷον οὐσία
ἐστι·⟩ πᾶς ἄνθρωπος οὐσία ἐστιν'. ἐφεξῆς δὲ ⟨ὁ⟩ 2
δεύτερος μὲν ἐν τῷ πρώτῳ σχήματι, κατὰ δὲ τὸ δεύ-
τερον οἱ πρῶτοι δύο χρήσιμοι πρὸς τὰς ἀποδείξεις
p. 34 *γίγνονταί ποτε, μιγνυμένης ἐν αὐτοῖς τῆς | καθόλου*
καταφατικῆς. καὶ μὴν καὶ ὁ τρίτος ἐν τῷ πρώτῳ 3
σχήματι συλλογισμὸς ὡς εἴρηται μικρὸν ἔμπροσθεν εἰς
ἀποφάνσεις ποτὲ γίγνεται χρήσιμος, ⟨ὡς⟩ ὅτε τρί-

---

1 *λέγει* P: correxi 2 *ἢ τὸ* My: *ἤτοι* P 3 ⟨*εἰς γὰρ τὸ*⟩ addidi ⟨*τὸ*⟩ add. Diels 4 *ἀπόφανσιν* Pr: comp. inc. P 7 [*ἑνὸς*] delevi *ὅσ' ἂν ᾖ* scripsi: *οἷς ἂν ᾖ* P *ἀλλὰ τοῦ* scripsi: *ἄλλου*, sed *ου* in lit. P^2 ut vid. 11 *ἄρκον* P: corr. My 12 *οἰκειοτάταις* P: corr. Pr 14 ⟨*ὡς*⟩ add. My 15 *εἴπωμεν* P: corr. My 16—18 ⟨*ὁ — ἐστι*⟩ addidi 18 ⟨*ὁ*⟩ addidi 21 *αὐτῆι* P: corr. My 22 *καταφαν*^{τῆς} P: corr. My 23 *εἴρηται*] XII 5 sq. 24 exspectaveris *ἀποδείξεις* ut v. 20 ⟨*ὡς*⟩ add. My *ὅταν* P: correxi

γωνον ἰσοσκελές ἐστιν, ἔτι ⟨δὲ⟩ — δέδεικται γάρ — καὶ τὸ ἰσοσκελὲς τὰς πρὸς τῇ βάσει γωνίας ἴσας ἔχον, ἐκ τούτων περανθήσεται τρίγωνόν τι πρὸς τῇ βάσει
4 τὰς γωνίας ἴσας ἔχειν. εἰσὶ δὲ καὶ κατὰ τὸ τρίτον σχῆμα συλλογισμοί τινες, (ὡς) εἴρηται πρόσθεν, ἀποδεικνύντες τὸ ἐπὶ μέρους καταφατικόν· ἀποδείκνυται δέ ποτε καὶ τῶν ἐπὶ μέρους ἀποφατικῶν τι κατὰ τὰ τρία σχήματα [καὶ] καθάπερ ἐπὶ τοῦ ‘πᾶν ἀγαθὸν αἱρετόν ἐστιν· ἡ τῶν αἰσχρουργῶν ἡδονὴ ⟨οὐχ αἱρετόν ἐστιν· οὐκ ἄρα ἀγαθόν ἐστιν ἡ τῶν αἰσχρουργῶν
5 ἡδονή’⟩. κατὰ ταύτην μὲν οὖν τὴν λέξιν ὡρισμένη κατὰ τὸ εἶδος ἡδονὴ πρὸς τὴν ἀπόδειξιν εἴληπται, κατὰ δὲ τὴν τοιαύτην ἀοριστοτέρα ‘πᾶν ἀγαθὸν αἱρετόν ἐστι· τὶς οὖν ἡδονὴ οὐκ ἔστιν αἱρετόν· τὶς ἄρα ἡδονὴ οὐκ ἔστιν ἀγαθόν’· ἔτι ⟨καὶ⟩ κατὰ τήνδε τὴν λέξιν ἀοριστοτέρα ἀπόφανσις γίγνεται ‘πᾶν ἀγαθὸν αἱρετόν· ⟨οὐ⟩ | πᾶσα ἡδονὴ αἱρετόν· οὐ πᾶσα ἄρα p. 35
6 ἡδονὴ ἀγαθόν’. εὔδη(λον) δὲ ὅτι κατὰ τὴν τοιαύτην ἀπόδειξιν οὐ τὸ μέγεθος ὥσπερ ἐπὶ τῶν ἀρτίως εἰρημένων, ἀλλ’ ἡ ποιότης ἀποδείκνυται τοῦ πράγματος· ὁποῖον γάρ ἐστιν ⟨ἡ⟩ ἡδονὴ πότερον ἀγαθὸν ἢ κακὸν ἢ μέσον, ἐν τῷ τῆς ποιότητος γένει τὴν ζήτησιν ἴσχει, (καθά)περ ἐν τῷ πρός ⟨τι⟩ τὸ τῶν ἰσοσκελῶν τριγώ-
7 νων ἴσας εἶναι τὰς πρὸς τῇ βάσει γωνίας. ὁ δέ γε

1 ⟨δὲ⟩ addidi; sed fort. scribendum ἐστί τι, δέδεικται δὲ (cf. 9, 21. 20, 1) καὶ 5 εἴρηται] X 1. 3. 4 6 μέρους ex μέρος corr. P² ἀποδείκνυνται P: corr. My 7 τι scripsi: τὸ P 8 [καὶ] recte om. My 9 οὐχ αἱρετόν ἐστιν add. My, conclusionem ego 11 ὡρισμένη scripsi: εἰρημένη P 12 εἴρηται P: correxi 14 οὖν suspectum 15 ⟨καὶ⟩ addidi 16 ἀπόφασις My 17 ⟨οὐ⟩ addidi 21 ⟨ἡ⟩ add. My post πότερον ἡ sscr. P¹ 23 ⟨τι⟩ add. My 24 ἴσας My: ἴσασιν P

δεικνὺς ἐν τῷ μέ(σῳ) τοῦ κόσμου τετάχθαι τὴν γῆν
κατὰ τὸ ποῦ κεῖται τὴν σκέψιν ποιεῖται, καθάπερ γε
καὶ ὁ μὴ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον Ἱπποκράτην τε καὶ
Δημόκριτον γεγονέναι κατὰ τὸ πότε γεγόνασι τὴν ἀπό-
δειξιν ποιεῖται. ὁ μέντοι ζητῶν εἰ σφαιροειδής ἐστιν 8
ἡ γῆ, κατὰ τὴν τοῦ ποιοῦ κατηγορίαν ποιεῖται τὴν
σκέψιν, ὥσπερ γε καὶ ὁ ἀποφηνάμενος εἶναι σφαιροειδῆ,
ποιότητά τινα τῆς γῆς ἀπ(εφήνα)το. κατὰ δὲ τὸ ποιεῖν 9
f. 9r καὶ πάσχειν αἵ τῶν αἰτίων. γίγνονται ζητήσεις· | ἐν
ἰατρικῇ μὲν οὖν ἐ(κ) τίνος αἰτίας γίγνονται φωνὴ καὶ
ἀναπνοὴ καὶ θρέψις (καὶ) πέψις, ἐν φιλοσοφίᾳ δὲ
σεισμὸς κεραυνὸς ἀστραπή τε καὶ βροντή. κατὰ δὲ τὸ 10
ἔχειν ζητεῖται τίς ἐστιν ὁ πλούσιος ἢ τίς ὁ πένης ἢ
τίς ὁ εὔπορος ἢ τίς ὁ πτωχός. ὁ δὲ ἐπι(ζητῶν ὅπως) 11
p. 36 τις ἱμάτιον ὑφήνατο καὶ δίκτυον | ἐπλέξατο καὶ
κιβώτιον καὶ σκίμποδα, σύνθεσιν ζητεῖ παραλελειμ-
μένην ὑπὸ Ἀριστοτέλους ἐν τῇ τῶν δέκα κατηγοριῶν,
ὡς ἐπιδέδεικταί μοι διὰ τῶν εἰς ἐκεῖνο τὸ βιβλίον
ὑπομνημάτων. ἕτερον γὰρ γένος ἐστὶ κατηγορίας ὃ 12
καλεῖν αὐτὸς εἴωθε κεῖσθαι, τὸ γοῦν κατακεῖσθαι,
καθῆσθαι· κατὰ γὰρ τὸ κεῖσθαι ταῦτα λέγεσθαί
φησιν ⟨ἃ τῶν⟩ μορίων τοῦ σώματος ἐνδείκνυται
(σ)χήματα κατὰ τὴν πρὸς ἄλληλα σχέσιν γιγνόμενα,
καὶ ζητεῖται κατὰ τοῦτο τὸ γένος ὑφ' Ἱπποκράτους,

---

2 κατὰ τὸ ποῦ κεῖται scripsi: κάτω ὑπόκειται P ποιεῖσθαι P: correxi 4 δημόκριτ̓ P 8 δὲ κατὰ P: transposui 9 αἰτιῶν Pr 14 post δὲ erat fort. ἐπὶ τῶν in P: supplementa incerta 15 ἐπλέξατο] cf. διαπέπλεκται I 237, 13 de domo navi scabello dictum 16 ζήτει P: correxi 17 τῆι P: τῷ Pr, at cf. IV 744, 8 19 ὑπομνημάτων] cf. XIX 47, 3 (II 123, 1 Müller) 20 αὐτὸς] cf. Cat. 4 p. 2a 2 22 φησιν] Cat. 6 p. 5a 15 sqq. ⟨ἃ τῶν⟩ addidi

ὁποῖον σχῆμα καταγέντι σκέλει καὶ χειρὶ τὸ ἄριστόν
ἐστι ⟨καὶ⟩ ἐφ' ἑκάστου τῶν ἄλλων μορίων, ὁμοίως
δὲ καὶ κατὰ τὰς πράξεις ἢ συμπτώματα χειρουργούν-
των ⟨ἢ⟩ αἱμορραγίας ἱστώντων ἤ τι τοιοῦτον ἕτερον
πραττόντων ὁποῖον ἄριστόν ἐστι σχῆμα.

XIV *Ὃ δ' ἐστὶ μέγιστόν τε καὶ πρῶτον ἐφ' ἑκάστου*
τῶν μὴ φαινομένων αἰσθήσει, τὸ κατὰ τὴν ὕπαρξιν
ἤτοι οὐσίαν † γίγνεται μὴ εἶναι ζήτημ' ἐστίν, ἐν ᾧ γε
τὰ τοιαῦτα προβάλλεται· ἆρά γ' εἱμαρμένη ἔστιν; ἆρά
γε πρόνοια ἔστιν; ἆρά γε θεοὶ εἰσίν; ἆρά γε κενὸν
2 *ἔστιν; ἐν οἷς προβλήμασι μάλιστα χρώμεθα ταῖς ὑπο-*
θετικαῖς προτάσεσιν, ἃς ⟨εἰς τὰς⟩ κατὰ συνέχειαν καὶ
κατὰ διαίρεσιν ἔτεμον οἱ παλαιοί· | καλοῦσι δὲ τὰς p. 37
μὲν κατὰ συνέχειαν οἱ Στωικοὶ συνημμένα ἀξιώματα,
τὰς δὲ κατὰ διαίρεσιν διεζευγμένα, καὶ συμφωνεῖταί
γε αὐτοῖς δύο μὲν γίγνεσθαι συλλογισμοὺς κατὰ τὸ
3 *συνημμένον ἀξίωμα, δύο δὲ κατὰ τὸ διεζευγμένον. ὅτι*
δὲ δι' ἀποφατικοῦ συμπεπλεγμένου συλλογισμὸς εἰς
ἀπόδειξιν χρήσιμος οὐδὲ εἷς ἐστι, καθάπερ γε καὶ ὅτι
μηδ' ἕκτος τίς ἐστιν ἢ ζ̄ ἢ η̄ ἢ θ̄ ἤ τις ἄλλος ὡς
ἐκεῖνοι λέγουσι συλλογισμός, ἀποδέδεικται δι' ἑτέρων,
ἀλλὰ νῦν πρόκειται τὰ χρήσιμα μόνον αὐτὰ διέρχεσθαι
παραλιπόντας τοὺς ἐλέγχους τῶν περιττῶς προστιθε-
4 *μένων. τρίτον οὖν ἀναπόδεικτον τῶν περὶ τὸν Χρύ-*

---

1 *ὁποῖον σχῆμα* sscr. P[1] 2 ⟨*καὶ*⟩ *ἐφ'* scripsi: *ὑφ'* P 3 *δὲ* scripsi: *γε* P 4 ⟨*ἢ*⟩ add. My *αἱμορᾶ'* P 6 *ἐφ'* My: *ὑφ'* P 8 fort. *ἢ τὴν οὐσίαν γίγνεται μὴ εἶναι* verba supervacanea et corrupta 12 ⟨*εἰς τὰς*⟩ scripsi: ς P 14 *Στωικοί*] cf. V 5 et III 3 sqq. 17 *ὅτε* P: corr. My 18 *συλλογισμοῦ* P: correxi 19 *ὅτι μηδ'* scripsi: *τὸ μή ὁ* P 20 *τίς* scripsi: *τ'* P 21 *συλλ* P: fort. *ὧν ἐ. λ. συλλογισμῶν* 24 *Χρύσιππον*] cf. VI 6

σιππον ἡγουμένων ἐξ ἀποφατικοῦ συμπεπλεγμένου καὶ
θατέρου τῶν ἐν αὐτῷ τὸ ἀντικείμενον τοῦ λοιποῦ
περαίνοντα, ὡς ἐπὶ τῶν τοιούτων ἔχει '⟨οὐχὶ⟩ καὶ
Ἀθήνησίν ἐστι καὶ Ἰσθμοῖ Δίων· † καὶ τοῦδε παιδίον
μὲν εἰς πολλὰς τῶν καθ' ὅλον τὸν βίον ἀποδείξ(εις
p. 38 ε)ἶν(α)ι χρήσιμον ἄχρι καὶ τῶν δικαστηρίων. | ἐπεὶ δὲ 5
τῶν μαχομένων ἀλλήλοις πραγμάτων τε καὶ λόγων
ἔνια μὲν ὁλόκληρόν τε καὶ τελείαν ἔχει τὴν μάχην
μήθ' ὑπάρχειν ἅμα μήτ' οὐχ ὑπάρχειν δυνάμενα, τινὰ
δὲ ἐξ ἡμίσεος ὑπάρχειν μὲν ἅμα μὴ δυνάμενα, μὴ
ὑπάρχειν δὲ ἅμα δυνάμενα, διὰ τοῦτο τὰ μὲν κατὰ
τὴν τελείαν μάχην τὴν τοῦ διεζευγμένου προσηγορίαν
καλεῖν ἠξίωκα, τὰ δὲ ⟨κατὰ⟩ τὴν ἐλλιπῆ τὴν τῆς μάχης
ἁπλῶς ἢ καὶ μετὰ προσθήκης ἐλλιποῦς μάχης. ἐν τού- 6
τοις οὖν τοῖς πράγμασιν ὁ εἰρημένος συλλογισμὸς χρή-
σιμός ἐστι τῇ μὲν αὐτῇ λέξει χρώμενος ᾗ Χρύσιππος,
οὐ μὴν ἐπὶ συμπεπλεγμένῳ συνιστάμενος ἀλλ' ἐπὶ τοῖς
μαχομένοις· ᾧ καὶ διαφοραὶ πάμπολλαι κατὰ τὸ συμ-
πεπλεγμένον ἀξίωμα (συν)ίστανται. τριῶν γὰρ οὐσῶν 7
διαφορῶν ἐν τοῖς πράγμασι, μιᾶς μὲν τῆς κατὰ τὴν
μάχην ἐπὶ τῶν μηδέποτε συνυπαρχόντων, ἑτέρας δὲ
τῆς κατὰ τὴν ἀκολουθίαν ἐπὶ τῶν ἀεὶ ⟨συνυπαρχόν-
των, τρίτης δὲ τῆς τῶν ποτὲ μὲν συνυπαρχόντων ποτὲ
δὲ⟩ μὴ συνυπαρχόντων, ὅσα μήτε τὴν ἀκολουθίαν

---

1 συμπεπλεγμένου scripsi: συμπεράσματος P 2 θατέρου scripsi: καθ' ἑτ^ερ P 3 ⟨οὐχὶ⟩ addidi 4 καὶ τοῦδε παιδίον μὲν] sensus haec fere postulat: ἔστι δ' Ἀθήνησιν· οὐκ ἄρα Ἰσθμοῖ Δίων', καὶ τόνδ' ἐπεδείξαμεν 5 καθ^λό P: corr. My 6 ἐπὶ P: correxi 9 μήθ' scripsi: ἅμα θ' P; fort. ἅμα ante δυν. iterandum 13 ⟨κατὰ⟩ add. Pr τὴν ante τῆς ex τῇ corr. P[1] 17 συμπεπλεγμ^ P 22—24 ⟨συνυπ. — ποτὲ δὲ⟩ addidi

ἀναγκαί(αν) ἔχει μήτε τὴν μάχην, τὸ συμπε|πλεγμένον f. 9r
ἀξίωμα συνίστησιν, ὁποῖα τὰ τοιαῦτά ἐστι 'Δίων περι-
πατεῖ καὶ Θέων διαλέγεται'· δῆλον δὲ καὶ τὸ ἀποφατι-
κὸν αὐτοῦ τοιοῦτον ἐσόμενον 'οὐχὶ καὶ Δίων περιπατεῖ
8 ⟨καὶ Θέων διαλέγεται'. ἡ δὲ πρόσληψις 'ἀλλὰ μὴν
Δίων περιπατεῖ',⟩ ἔτι δὲ 'ἀλλὰ μὴν Θέων διαλέγεται'·|
συμπέρασμα δὲ κατὰ μὲν τὴν ἑτέραν πρόσληψιν 'οὐκ p. 39
ἄρα Θέων διαλέγεται', κατὰ δὲ τὴν ἑτέραν 'οὐκ ἄρα
Δίων περιπατεῖ'· πρὸς ἀπόδειξιν δὲ ἡ τοιαύτη τῶν
9 ὑλ(ῶν) δέδεικται καὶ παντάπασιν ἄχρηστος οὖσα. ταῦτα
μὲν οὖν ἴσως καὶ πλείω τοῦ δέοντος ὡς προκειμένης
ἡμῖν βραχυλογίας εἴρηται σαφηνείας ἕνεκεν, ἔλθωμεν
δὲ αὖθις ἐπὶ τὸ προκείμενον, ὡς εἰ καὶ μηδὲν εἴρητο
10 τῶν παραφθεγμάτων. οἱ γὰρ ἐξ ὑποθετικῶν προτά-
σεων γιγνόμενοι συλλογισμοὶ κατὰ μετάβασιν ἀφ' ἑτέ-
ρου πράγματος ἐφ' ἕτερον ἐπιτελοῦν⟨ται⟩ δι' ἀκολου-
θίας ἢ μάχης ἤτοι γ' ἐλλιποῦς ἑκατέρας ἢ τελείας, καὶ
τρίτον παρὰ ταύτας γένος οὐδέν ἐστι τῆς ἀφ' ἑτέρου
11 μεταβάσεως ἐφ' ἕτερον εἰς ἀπόδειξιν χρήσιμον. ἔσονται
δὴ δύο μὲν ἐκ τῆς τελείας ἀκολουθίας συλλογισμοί,
καθάπερ γε κἀκ τῆς τελείας μάχης ἕτεροι δύο, καὶ
καλείσθωσαν οἱ μὲν ἐκ τῆς ἀκολουθίας πρῶτός τε καὶ
δεύτερος, οἱ δ' ἐκ τῆς μάχης τέταρτος καὶ πέμπτος,
ἐπειδὴ Χρύσιππος οὕτως ἔθετο, $\bar{\gamma}$ δὲ κατὰ τὴν λέξιν
ὁ αὐτὸς τῷ Χρυσίππῳ, κατὰ δὲ τὴν τῶν αἰτητῶν φύσιν
οὐχ ὁ αὐτός· οὐχ ⟨ὡς⟩ ᾤετο γὰρ ἐξ ἀπο|φατικοῦ p. 40

---

5 ⟨καὶ — περιπατεῖ⟩ addidi 10 ταῦτα scripsi: πάντα P 11 προκειμένην comp. P: corr. My 12 ἡμῖν scripsi: μὲν P 13 εἴρηται τῶν παραδειγμάτων P: correxi 16 ἐφ' ex corr. P[1] ἐπιτελοῦν P: corr. My 21 καὶ sscr. P[2] 22 οἱ My: ὃς sscr. οἱ P[1] 25 non necessarium Χρυσιππείῳ aut τοῦ Χρυσίππου 26 οὐχ ⟨ὡς⟩ scripsi: οὐκ' P

⟨συμπεπλεγμένου, ἀλλ' ἐκ⟩ μάχης ἐλλιποῦς ἡ γένεσις αὐτῷ καταφατικὴν ἔχοντι μίαν πρόσληψιν, οὐχ ὥσπερ οἱ ἐξ ἀκολουθίας τελείας ⟨καὶ μάχης τελείας⟩ ἑκάτερος δύο.

Οὔσης δὲ καὶ ἀκολουθίας ὡς ἐδείξαμεν ἐλλιποῦς XV
ἐν τοῖς καλουμένοις παραδιεζευγμένοις ἔσονται καὶ κατὰ ταῦτα συλλογισμοὶ δύο, πρῶτος μὲν ὁ τοιοῦτος 'ἡ ἀνάδοσις τῆς τροφῆς ἐκ κοιλίας εἰς ὅλον τὸ σῶμα ἤτοι γε τῶν σιτίων ἐξ ἑαυτῶν φερομένων ἢ ὑπὸ τῆς γαστρὸς πεπεμμένων ἢ ὑπὸ τῶν μορίων ἑλκομένων ἢ
ὑπὸ τῶν φλεβῶν παραγομένων γίγνεται' — συγχωρεί- 2
σθω δὲ καὶ πάνθ' ὑπάρχειν ἅμα δύνασθαι· καὶ γὰρ δύναται καὶ κατ' αὐτό γε τοῦτο ⟨τὸ⟩ παραδιεζευγμένον τοῦ διεζευγμένου διήνεγκεν· ἐπ' ἐκείνου μὲν γὰρ ἓν πάντως ἐστί, τῶν ἄλλων δ' οὐδέν, ἐπὶ τούτου δὲ πάντως ἕν τι, δύναται δὲ καί ⟨τι⟩ τῶν ἄλλων καὶ πάντα
τὰ κατειλημμένα τὴν ὕπαρξιν ἔχειν ἅμα — προσλήψεις 3
⟨δ'⟩ ἔσονται τούτοις τοῦ ἀξιώματος ἀποφατικαὶ μὲν πάντως [κατὰ μίαν τοῖς] καθ' ἓν τῶν ⟨κατ' αὐτὸ⟩ γιγνομένων ἢ κατὰ δύο μόνον· καὶ καθ' ἓν μὲν οἷον
p. 41 'ἀνάδοσις τῆς τροφῆς ἐκ κοιλίας εἰς ὅλον τὸ σῶμα

---

1 ⟨συμπ. ἀλλ' ἐκ⟩ addidi 2 αὐτῶν P: correxi 3 ⟨καὶ μ. τ.⟩ addidi ἑκατέρας P: correxi 5 ὡς in lit. P[1] (scripserat τελείας) ἐδείξαμεν] V 1; cf. VI 7 7 ταῦτα scripsi: τούτους P 8 ἡ ἀνάδοσις scripsi: εἰς ἀνάδοσιν P 9 ἤτοι γε scripsi: ἔτι τὲ P ἐξ ἑαυτῶν scripsi coll. 36, 12 sq.: ἔσται αὐτῶν P 10 πεμπομένων My probabiliter, cf. 36, 22 φερομένων P: correxi 13 γε My: τε P ⟨τὸ⟩ add. My 14 ἓν μὲν γὰρ P: reposui 16 ⟨τι⟩ addidi 17 προσλήψεις ex πρόσληψιν corr. P[1] 18 ⟨δ'⟩ add. My τούτοις (sc. τοῖς συλλογισμοῖς § 1) τοῦ ἀξιώματος (cf. § 5) P: conicias τούτοις τοῖς ἀξιώμασιν 19 [κατὰ μίαν τοῖς] delendum, addendum ⟨κατ' αὐτὸ⟩ vel si τοῖς ἀξιώμασιν scripseris ⟨κατ' αὐτά⟩, quod verbis καθ' ἓν τῶν ab archetypi correctore adscriptis loco motum esse videtur 20 οἷον scripsi: ὅλον P

ἤτοι τῆς κοιλίας ἐκθλιβούσης ἢ τῶν φλεβῶν παρα-
γουσῶν ἢ τῶν μορίων ἑλκόντων ἢ αὐτῆς τῆς τροφῆς
ἐξ αὐτῆς φερομένης γίγνεται· ἀλλὰ μὴν ἡ γαστὴρ οὐκ
ἐκθλίβει· ἤτοι ἄρα τῶν φλεβῶν παραγουσῶν ⟨ἢ⟩ τῶν
4 μορίων ἑλκόντων ἢ ἐξ αὐτῆς ἡ τροφὴ φέρεται'. ἔσται
δὲ δηλονότι καὶ τοῦτο ⟨τὸ⟩ συμπέρασμα παρ⟨αδι⟩εξευγ-
μένον ἐκ τριῶν, ὥσπερ γε κἂν ἓν ὁτιοῦν ἄλλο, καθάπερ
νῦν ἡ γαστήρ, οὕτως αὐτὸ ῥηθῇ μὴ εἶναι· τὰ γὰρ
ὑπόλοιπα τρία κατὰ τὸ παραδιεζευγμένον ἀξίωμα σύν-
5 θετον καὶ τὸ συμπέρασμα ἐργάζεται. ἑτέρα δὲ πρόσ-
ληψις ἔσται καθ' ἣν οὔτε τὴν κοιλίαν πέμπειν οὔτε
τὰς φλέβας παράγειν ἐροῦμεν οὔτε τὴν τροφὴν ἐξ
ἑαυτῆς φέρεσθαι ἢ ὁπωσοῦν ἄλλως ⟨γ̄⟩ ἀξιωμάτων ἀπό-
6 φασιν προσληψόμεθα· | δύναται γὰρ πολλαχῶς. καὶ p. 42
τριῶν μὲν † μᾶλλον ἄμεινον τὸ τέταρτον περαίνεσθαι, |
καταφατικῶς δὲ καὶ διωρισμέν(ως)· ἄχρι γὰρ ἤτοι f. 10r
(γ' ἓ)ν τι τῶν τεττάρ(ων) ἢ δύο λαμβάνεται, τὸ συμ-
7 πέρασμα παραδιεζευγμένον ἐστίν. ὁ δὲ τοιοῦτος συλ-
λογισμὸς ⟨τὸ⟩ αὐτὸ ὑπομένειν δόξει τῷδε '⟨εἰ⟩ ἀνα-
δίδοται ἡ τροφὴ ἐκ τῆς κοιλίας εἰς ὅλον τὸ σῶμα,
ἤτοι ἐξ αὐτῆς φερομένη τοῦτο πάσχει ἢ ὑπὸ τῆς
γαστρὸς πεμπομένη ἢ ὑπὸ τῶν μορίων ἑλκομένη ἢ
ὑπὸ τῶν φλεβῶν παραγομένη', οὐκ ἔστι δὲ ὁ αὐτός.
8 ἀλλ' οὗτος μὲν τὴν αὐτὴν ἔχει δύναμιν τῷ πρώτῳ τῶν

---

1 ἤτοι My: τὸ P 3 αὐτῆς P 4 ⟨ἢ⟩ add. My 5 ἢ ex ἡ corr. P[2] αὐτῆς P ἡ sscr. P[2] 6 τοῦτο ⟨τὸ⟩ scripsi: τούτου P παρεξευγμένον P: corr. My 7 γε scripsi: γὰρ P ἀλλὰ P: corr. My 8 ἡ γαστήρ brevius dictum 9 τὸ sscr. P[1] ut vid. 13 ⟨γ̄⟩ addidi ἀπόφανσιν P: corr. Pr 14 πολλάκις P: correxi 15 μᾶλλον P: fort. λαμβανομένων 19 ⟨τὸ⟩ add. Pr τῷδε scripsi (possis etiam τῳδί): τῶ τοι P. ⟨εἰ⟩ add. Pr 21 αὐτῆς P ἢ sscr. P (fort. [2]) 22 πεπεμμένη mut. in πεμπομένη P[1], cf. 36, 10. 37, 17 24 πρώτῳ My: πρὸ P

ὑποθετικῶν ἀναποδείκτῳ, ἡγουμένου μὲν ἐξ ὑποθέσεως τοῦ ἀναδίδοσθαι τὴν τροφήν, ἑπομένων δὲ τῶν ἐφεξῆς εἰρημένων, καὶ οὐδὲν διαφέρει πότερον διεζευγμένη πραγμάτων ὕλη τὸ ἐπιφερόμενόν ἐστιν ἢ [ἐμ]παραδιεζευγμένη· καθ' ἕτερον γὰρ τῶν τρόπων ἡ τοῦ πρώτου τῶν ὑποθετικῶν συλλογισμῶν δύναμίς ἐστιν
p. 43 οὖσα τοιαύτη | 'εἰ τὸ πρῶτον, ἤτοι τὸ δεύτερον ἢ τὸ τρίτον ἢ τὸ τέταρτον ἢ τὸ πέμπτον', εἶτα πρόσληψις 'ἀλλὰ μὴν τὸ $\overline{α}$· ἤτοι ἄρα τὸ $\overline{β}$ ἢ τὸ $\overline{γ}$ ἢ τὸ $\overline{δ}$ ἢ τὸ $\overline{ε}$'· ἑτέρα δὲ πρόσληψις κατὰ τὸν τοῦ δευτέρου τῶν ὑποθετικῶν ἀναποδείκτων τρόπον ἡ τοιάδε 'ἀλλὰ μὴν οὔτε τὸ $\overline{β}$ ἢ τὸ $\overline{γ}$ οὔτε τὸ $\overline{δ}$ ἢ τὸ $\overline{ε}$· οὐκ ἄρα τὸ $\overline{α}$'. ὃν δ' 9
ὀλίγον ἔμπροσθεν εἶπον συλλογισμόν, γίγνεται κατὰ τὸ παραδιεζευγμένον ὡς ὁμολογουμένου τοῦ παραδιεζευγμένου τήν τε πρόσληψιν λαμβάνει καθάπερ εἰ
p. 44 καὶ διεζευγμένον ἦν ⟨τὸ⟩ τοιοῦτον | 'ἤτοι ἐξ αὐτῶν ἀναδίδοται τὰ σιτία ἢ ὑπὸ τῆς γαστρὸς ἐπέμπετο ἢ ὑπὸ τῶν φλεβῶν παράγεται ἢ ὑπὸ τῶν τοῦ σώματος μορίων ἕλκεται'· ἀλλὰ μὴν ⟨οἱ⟩ ἐπὶ τῷ διεζευγμένῳ συλλογισμοὶ προσλήψεις ἔχουσι δύο, ἤτοι γε ⟨ἕν⟩ τι τῶν κατὰ τὸ διεζευγμένον ἢ καὶ τὰ ἄλλα πάντα πλὴν

---

1 ἡγουμένωι P: corr. My 3 ποτέρων P: corr. Pr διεζευγμένων P: correxi coll. V 68, 11 (I 53, 9 Marquardt) 4 ἐμπαραδιεζευγμένη P: [ἐμ] del. Pr, qui scr. παραδιεζευγμένων 5 τὸν τρόπον P: correxi ἡ My: ἢ P 7 εἰ Pr: ἤτοι P 9 ἤτοι My: ἢ τὸ P 11 οὐδὲ ... οὐδὲ P: correxi 13 γίγνεσθαι P: [cor]rexi 14 παραδιεζευγμένον corr. ex περιεζ. P² ὁμολογου[μένο]ι παραδιεζευγμένωι P: correxi 15 λαμβάνειν comp. P: 16 ἦν ⟨τὸ⟩ scripsi: ἢ P αὐτῶν P 17 ἐπιπέμπε[ται] My, cf. 36, 22. IV 709, 15 19 ἀλλὰ μὴν Pr: ἀλλ' εἰ ⟨οἱ⟩ addidi 20 συλλ/ mut in. συλλ/ P² δύο] [... affi]rmativae assumptionis, quippe cui in παραδιεζευγμένω[...] [no]n sit, rationem non habet Gal. ⟨ἕν⟩ τι Pr: το[...]

10 ἑνὸς οὐχ ὑπάρχειν. ὅτι δὲ πρὸς ἀπόδειξιν οἱ τοιοῦτοι συλλογισμοὶ ⟨χρήσιμοι⟩, δηλοῖ καὶ Πλάτων ἐν Ἀλκιβιάδῃ κεχρημένος κατὰ δύναμιν τῷ δευτέρῳ τῶν ὑποθετικῶν, ἔνθα φησίν 'εἰ Ἀλκιβιάδης οἶδε τὰ δίκαια, ἤτοι παρ' ἑτέρου μαθὼν ἢ αὐτὸς εὑρὼν οἶδεν', εἶτα δείξας ὅτι μήτε παρ' ἑτέρου μαθὼν μήτ' αὐτὸς εὑρὼν ἐπιφέρει συμπέρασμα τὸ μὴ γιγνώσκειν Ἀλκιβιάδην τὰ δίκαια. |

11 κατὰ δὲ τὸ παραδιεζευγμένον ψιλὸν ὁ λόγος ἂν p. 45
οὕτως ἠρωτᾶτο 'Ἀλκιβιάδης οἶδε τὰ δίκαια ἤτοι μαθὼν ἢ αὐτὸς εὑρών· ἀλλὰ μὴν οὐκ οἶδε μαθών· αὐτὸς ἄρα εὑρὼν οἶδεν.'

XVI Ἔστι καὶ ἄλλο τρίτον εἶδος συλλογισμῶν εἰς ἀποδείξεις χρήσιμον, οὓς ἐγὼ μὲν ὀνομάζω κατὰ τὸ πρός τι γενέσθαι, βιάζονται δ' αὐτοὺς οἱ περὶ τὸν Ἀριστοτέλην τοῖς κατηγορικοῖς συναριθμ(εῖν)· ἔστι δ' οὐκ ὀλίγη χρῆσις αὐτῶν παρά τε τοῖς σκεπτικοῖς καὶ ἀριθμητικοῖς καὶ λογιστικοῖς ἐπὶ τοιούτων [καὶ] τινῶν λόγων 'Δίωνος Θέων διπλάσια κέκτηται· ⟨ἀλλὰ καὶ Θέωνος Φίλων διπλάσια κέκτηται·⟩ Δίωνος ἄρα Φίλων
2 δ̄πλάσια κέκτηται'. καὶ κατ' ἀντιστροφὴν δὲ τῆς λέξεως ⟨ὁ⟩ αὐτὸς τῇ δυνάμει λόγος οὕτως ἐρωτηθήσεται 'Δίων Θέωνος ἡμίση κέκτηται· | ἀλλὰ καὶ Θέων Φίλωνος p. 46
ἡμίση κέκτηται· Δίων ἄρα Φίλωνος τέταρτον μέρος
3 ἔχει τῆς κτήσεως'. οὕτως οὖν καὶ κατ' ἄλλον ὁντινοῦν

---

1 ὑπάρχοντος P: correxi 2 ⟨χρήσιμοι⟩ add. Müller Πλάτων] Alc. I 106 D sqq. 3 κατὰ δύναμιν τῷ δευτέρῳ scripsi: τῶι κ. δ. τοῦ δευ$^{\tau\rho}$ P 8 τὸν παραδ. P: correxi 12 Ἔστι ⟨δὲ⟩ My, sed cf. 7, 12 εἶδος sscr. P^{2} 17 [καὶ] om. Pr 18 Δίωνος My: δίω̄ν καὶ P ⟨ἀλλὰ — κέκτηται⟩ add. Pr 20 τετραπλάσια Pr: διπλάσια P 21 ⟨ὁ⟩ αὐτὸς τῇ δυνάμει scripsi: αὐτὸ ὅτι δυν$^{\alpha'}$ P

λόγον πολλαπλάσιον ἀποδεικτικῶς ἐρωτηθήσεται συλ-
λ(ογισμός)· εἰ γὰρ ὅδε τις ὁ ἀριθμὸς τοῦδέ τινος εἴη
τριπλάσιος, ⟨τοῦ δὲ τριπλασίου⟩ πάλιν ἕτερος εἴη τρι-
πλάσιος, ἐννεαπλάσιος ⟨ἂν⟩ εἴη ὁ μείζων ἀριθμὸς τοῦ
ἐλάττονος, καὶ ἀναστρέψαντί σοι πάλιν ὁ ἐλάττων τοῦ
μείζονος ἔνατον ἔσται μέρος. οὕτως δὲ καὶ ⟨κατὰ⟩ 4
τὰς προσθέσεις τε καὶ ἀφαιρέσεις· ἐὰν γὰρ ὁ πρῶτος
f. 10v ἀριθμὸς τῷ δευτέρῳ | ἴσος ὑπάρχῃ, προστεθῇ δὲ
(ἑ)κ(α)τέρῳ αὐτῶν ἴσος ἕτερος, ἔσται καὶ ⟨ὁ⟩ ὅλος τῷ
ὅλῳ ἴσος, καὶ ἢν ἴσοιν δυοῖν ὄντων ἴσοι δύο ἀφαιρε-
θῶσιν ἀφ' ἑκατέρου, καὶ ὁ λοιπὸς τῷ λοιπῷ ἴσος ἔσται.
πολὺ δὲ πλῆθός ἐστιν, ὡς ἔφην, ἐν ἀριθμητικοῖς τε καὶ 5
λογιστικοῖς τοιούτων συλλογισμῶν ὧν ἁπάντων ἐστὶ
(κ)οινὸν ἔκ τινων ἀξιωμάτων τὴν αἰτίαν ἴσχειν συστάσεως,
⟨ὧν⟩ ἐν τοῖς εἰρημένοις λόγοις μνημονεύοντες εἰς τοὺς
κατηγορικοὺς ἀνάγειν λόγους δυνησόμεθα τοὺς τοιού-
τους συλλογισμοὺς σαφέστερον πάλιν ἀρξάμενοι. ὄντος 6
γὰρ ἀξιώματος τοῦδε καθόλου τὴν πίστιν ἔχοντος ἐξ
p. 47 ἑαυτοῦ | 'τὰ τῷ αὐτῷ ἴσα καὶ ⟨ἀλλήλοις ἐστὶν ἴσα'⟩,
συλλογίζεσθαί τε καὶ ἀποδεικνύναι ἔστιν ὥσπερ Εὐκλεί-
δης ἐν τῷ πρώτῳ θεωρήματι τὴν ἀπόδειξιν ἐποιήσατο
τὰς τοῦ τριγώνου πλευρὰς ἴσας δεικνύων· ἐπεὶ γὰρ τὰ

1 πολλαπλασίων P: correxi 2 εἴη My: ἢ P 3 ⟨τοῦ δὲ τρ.⟩ addidi 4 ⟨ἂν⟩ addidi 5 σοι scripsi: σε P: δὲ My 6 ⟨κατὰ⟩ addidi 7 προθέσεις in προσθ. corr. et τε sscr. P[1] 8 προστεθήσεται P: correxi 9 ⟨ὁ⟩ addidi 10 ἢν ἴσοιν scripsi: ἥμισύ γε P ἴσοι δύο ἀφαιρεθῶσιν ἀφ' ἑκατέρου scripsi: ἢ σοι δυοῖν ἀφαιρείσθωσαν ἐφ' ἑκα^τε' P 14 ἀξιωμάτων] cf. Alex. in An. pr. 21, 28 sqq. Wallies αἰτίαν scripsi: αὐτὴν P 15 ⟨ὧν⟩ add. Pr 17 πάλιν ἀρξάμενοι scripsi: ἡμῖν ἀρξομ/ P 18 τοῦ τε P: correxi 19 ⟨ἀλλ. ἐ. ἴσα⟩ addidi (sim. My) 20 Εὐκλείδης] Elem. I 1 (I p. 12, 6 sqq. Heiberg)

τῷ αὐτῷ ἴσα καὶ ἀλλήλοις ἴσα ἐστίν, δέδεικται ⟨δὲ⟩
τὸ πρῶτόν τε καὶ τὸ δεύτερον ⟨τῷ τρίτῳ ἴσον⟩, ἑκα-
7 τέρῳ αὐτῶν ἴσον ἂν εἴη οὕτω τὸ πρῶτον. ὄντος δὲ
πάλιν ἀξιώματος ἐξ ἑαυτοῦ πιστοῦ τοῦδε ‘ἂν ἴσοις ἴσα
προστεθῇ, καὶ τὰ ὅλα ἴσα ἔσται’, ἐὰν ὡμολογημένων
ἴσων ἀλλήλοις εἶναι τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου προσ-
τεθῇ τι καθ’ ἑκάτερον ἴσον ἴσον, ἔσται καὶ τὸ ὅλον
τῷ ὅλῳ ἴσον, ὡδί πως λεγόντων ἡμῶν ‘ἐπεὶ τὸ πρῶτον
ἴσον ἐστὶ τῷ δευτέρῳ, πρόσκειται δὲ τῷ μὲν πρώτῳ
τὸ γ̄, τῷ δὲ δευτέρῳ τὸ δ̄ ἴσα ὄντα καὶ αὐτά, γενηθή-
8 σεται ⟨καὶ⟩ τὸ ὅλον τῷ ὅλῳ ἴσον’. | ὡσαύτως δὲ p. 48
κἀπειδὰν ἀπό τινων ἴσων ἴσα ἀφαιρεθῇ, δυνησόμεθα
λέγειν ‘ἐπεὶ τὸ ὅλον τῷ ὅλῳ ἴσον, ἀφαιρεῖται δὲ ἀφ’
ἑκατέρου αὐτῶν ἴσα τάδε, καὶ τὸ λοιπὸν ⟨τόδε⟩ τῷδε
9 ⟨τῷ⟩ λοιπῷ ἴσον ἔσται’. οὕτως δὲ καὶ τὸ τοῦ διπλα-
σίου διπλάσιον τετραπλάσιον ἔσται· ἐὰν δή τινος ἕτερον
διπλάσιον ληφθῇ κἀκείνου δὲ πάλιν διπλάσιον ληφθῇ,
10 ἔσται τοῦτο τὸ γ̄ τοῦ α τετραπλάσιον. ὁμοίως δὲ
κἀπὶ τῶν ἄλλων ἁπάντων ἡ σύστασις τῶν ἀποδεικτικῶν
συλλογισμῶν κατὰ δύναμιν ἀξιώματος ἔσται συνημμέ-
νου ἐπὶ ἀριθμῶν ἐπί τε ἄλλων πραγμάτων ἐν τῷ
πρός τι γένει καὶ αὐτῶν ὑπαρχόντων· ⟨καὶ γὰρ ἐπὶ
τούτων⟩ ὁ συλλογισμὸς ἔσται κατά τι τῶν ἀξιωμάτων,
οἷον οὑτωσί ‘⟨εἰ⟩ Σωφρονίσκος πατήρ ἐστι Σωκράτους,

1 ⟨δὲ⟩ add. My 2 ⟨τῷ τρίτῳ ἴσον⟩ addidi ἑκάτερον P: correxi (τῷ πρώτῳ Pr) 3 ἐντὸς P: corr. My 4 ἴσοις My: ἴσως P 6 ἀλλήλων P: corr. Pr 7 ἴσον alt. fort. del. 8 ὡδί πως scripsi: ὃ διπλῶς P ἐπὶ P: corr. My 9 ἔσται P: correxi τὸ μὲν πρῶτον, τῶι γ̄ P: correxi 11 ⟨καὶ⟩ add. My 12 ἀ//πό P 13 ἐπεὶ ex ἐπὶ corr. vid. P^2 14 ⟨τόδε⟩ et 15 ⟨τῷ⟩ addidi 16 δή scripsi: δέ P 17 post πάλιν ἕτερον add., sed del. P^1 21 ἀριθμῶν ἐπί τε scripsi: ἀριθμῶι· ἐπὶ δὲ P 22 ⟨καὶ — τούτων⟩ addidi 24 ⟨εἰ⟩ addidi

Σωκράτης υἱός ἐστι Σωφρονίσκου' καὶ ἀνάπαλιν 'εἰ
Σωκράτης υἱός ἐστι Σωφρονίσκου, πατήρ ἐστι Σωφρο-
νίσκος Σωκράτους'. εὔδηλαι δὲ τῶν εἰρημένων προ- 11
p. 49 *τάσεων αἱ προσλήψεις· ὑπο|θετικῶς μὲν οὗτος ὁ*
συλλογισμὸς ἐρωτηθήσεται 'εἰ Σωκράτης υἱός ἐστι
Σωφρονίσκου, Σωφρονίσκος πατήρ ἐστι Σωκράτους·
ἀλλὰ μὴν ὁ Σωκράτης υἱός ἐστι Σωφρονίσκου· Σω-
φρονίσκος ἄρα πατήρ ἐστι Σωκράτους'· κατηγορικαῖς
δὲ προτάσεσι βιαιότερον ἔσται ἡ σύστασις τοῦ λογισμοῦ,
προτεινομένου δηλονότι καθόλου κἀνταῦθά τινος ἀξιώ-
ματος τοιούτου '⟨ὅν τις πατέρα ἔχει, υἱός ἐστι τούτου·⟩
Λαμπροκλῆς Σωκράτην ⟨ἔχει πατέρα⟩· υἱὸς ἄρα ἐστὶ
Λαμπροκλῆς Σωκράτους'. ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ καθ' 12
ἡντινοῦν σχέσιν ἐρωτώμενοι συλλογισμοὶ γενικῷ ἀξιώ-
ματι πιστὴν τὴν σύστασιν ἕξουσι καὶ τὴν τῆς ἀπο-
δείξεως δύναμιν, οἷον καὶ οἱ κατὰ τὸ μᾶλλον, εὔδηλον
ὂν ὅτι καὶ οὗτοι τῶν ὁμογενῶν εἰσι τοῖς κατὰ τὴν
τοῦ πρός τι κατηγορίαν συνισταμένοις· ὧν εἴρηται μὲν
f. 11r *κατ' αὐτὴν τὴν τοῦ μᾶλλον φωνὴν ἐν τοῖς | [μᾶλ-*
λον] ⟨περὶ⟩ τούτων ὑπομνήμασι τὰ παραδείγματα, καὶ
p. 50 *χωρὶς δὲ τῆς μᾶλλον φωνῆς οἱ τοιοῦτοι | συλλο-*
γισμοὶ λέγονται κατὰ δύναμιν αὐτῆς ὁποῖός ἐστι καὶ

---

3 *εὔδηλον* P: correxi 4 *προλήψεις* P: corr. My *ὑποθετι-καὶ* P: correxi an *μὲν ⟨γὰρ⟩*? 9 *βιαιότερον* certo comp. P: *βιαιοτέρα* My vereor ut recte 10 *προτεινομένου* scripsi: *προτεί-νειν οὖν* P 11 *⟨ὃν — τούτου⟩* addidi 12 *⟨ἔχει πατέρα⟩* addidi

13 *λαμπροκρῆς* P 14 *γενικῷ* scripsi: *γένει τὲ καὶ* P (*τὲ* expunxit P^{1}) 15 *πιστὴν τὴν* ex *πίστιν τῆς* correxisse vid. P^{2}, unde conieceris *τὴν πίστιν τῆς συστάσεως* 16 *τὸ* add. P^{2} ut vid. *εὔδηλον ὂν* scripsi (cf. III 65, 12. IV 216, 12 sq.): *εὖ δηλοῦ-μεν* P 17 *ὁμογενῶν* scripsi: *ἀλλογενῶν* P 19 [*μᾶλλον*] de-levi: *ἄλλοις*? Diels 20 *⟨περὶ⟩* addidi *τούτων* ex *τούτου* ut vid. corr. P^{1} 21 *τοῦ* sscr. *ῆς* P^{1}, possis etiam *τῆς τοῦ*

ὁδί 'ἡ κρείττονος ἀρετὴ αἱρετωτέρα· κρείττων δὲ ψυχὴ σώματος· αἱρετωτέρα ἄρα ἡ τῆς ψυχῆς ἀρετὴ τῆς τοῦ
13 σώματος'. ὁμοίως δὲ τούτων καὶ ὁ τοιοῦτος συλλογισμός 'τὸ τοῦ κρείττονος ἀγαθὸν αἱρετώτερον· κρείττων [ἦν] δὲ ψυχὴ σώματος· ⟨αἱρετώτερον ἄρα τοῦ τοῦ σώματός⟩ (ἐστι) τὸ τῆς ψυχῆς'.

XVII Καὶ σχεδὸν ἅπαντες οἱ συλλογισμοὶ διὰ τὴν τῶν ἐπιτεταγμένων αὐτοῖς καθολικῶν ἀξιωμάτων πίστιν ἔχουσι τὴν σύστασιν, ⟨ὃ⟩ ὕστερόν ποτέ μοι νοηθὲν οὔτε [δ'] ἐν τοῖς Περὶ ἀποδείξεως ὑπομνήμασιν οὔτε ⟨ἐν τῷ⟩ Περὶ τοῦ τῶν συλλογισμῶν ἀριθμοῦ γέγραπται.
2 καίτοι τοὺς εἰς τὸ πρός τι συλλογισμοὺς ᾔδειμεν οὖν καὶ κατ' ἐκείνας τὰς πραγματείας, εὑρηκότες τὸν τῆς συστάσεως τρόπον αὐτῶν καὶ τῆς πίστεως· ὅτι δὲ πάντες οἱ ἀποδεικτικοὶ συλλογισμοὶ διὰ τὴν τῶν καθόλου πίστιν ἀξιωμάτων εἰσὶ τοιοῦτοι, μαθεῖν ἔνεστιν ἐναργέστερον ἅπασι τοῖς ὁπωσοῦν ἠσκη|μένοις λό- p. 51
γοις τοιούτοις ἐπιβλέψασι καθάπερ ἔχει καὶ ὁ τοιόσδε 'λέγεις „ἡμέρα ἐστίν"· ἀλλὰ καὶ ἀληθεύεις· ἡμέρα
3 ⟨ἄρα⟩ ἐστίν'. ἀποδεικτικός ἐστι καὶ ὁ τοιοῦτος συλλογισμός, διότι καὶ τὸ καθόλου ἀξίωμα ⟨ᾧ⟩ ὑπο-

---

3 ὅμοιος δὲ τούτῳ My, at Gal. dicere vid. hanc ratiocinationem ipsam quoque esse ex numero τῶν κατὰ δύναμιν τῆς μᾶλλον φωνῆς 5 [ἦν] delevi ⟨αἱρετώτερον — σώματός⟩ addidi 8 καθολικῶν sscr. P^{1} 9 ⟨ὃ⟩ addidi νοηθέντες P: correxi 10 [δ'] delevi Π. ἀποδ.] cf. XII 1 11 ⟨ἐν τῷ⟩ add. My Περὶ τοῦ τ. σ. ἀρ.] cf. XIX 43, 14 (II 119, 16 Müller) 12 εἰς suspectum, exspectaveris κατὰ ut 45, 8 ἤδη μὲν P: correxi οὖν] cf. IX 416, 11 14 ὅτι scripsi: ὅσοι P 15 ἀναπόδεικτοι P: correxi coll. § 3 et XVI 10 17 ἠρτημένοις P: correxi λόγοις τοιούτοις] cf. Alex. in An. pr. 22, 17 sqq. 345, 13 sqq. Wallies

18 ἐπιβλέψαν^{τ} P: correxi 19 ἐστίν scripsi (ⵅ): λ^{ε}' P ἡμέρα ⟨ἄρα⟩ My: ἡμέρας in ἡμέρα corr. P^{2} 21 ⟨ᾧ⟩ addidi

πέπτωκεν ἀληθές ἐστι τοιοῦτον ὑπάρχον ‘⟨ἔστιν ὃ⟩ ἀληθεύων τις λέγει· ὁ δέ τις οἷον Θέων εἰ τύχοι λέγει „ἡμέρα ἐστίν“· †οἷον ἄρα ἐστὶν ἡμέρα’· τοῦτο δὲ διὰ σαφεστέρας λέξεως καὶ οὕτως λέγεται ‘ * *· ἡμέρα ἄρα ἐστίν’. ὁ γὰρ λέγων τόδε τι εἶναι, ταὐτὸν λέγει* 4
τῷ φάσκοντι τῶν ὄντων τι καὶ τοῦτ’ εἶναι, καθάπερ καὶ ὁ λέγων ‘ὑπάρχει τόδε· τι’ ταὐτὸν λέγει τῷ εἶναι τόδε φάσκοντι· καὶ μέντοι καὶ ὁ λέγων ‘ἀληθές ἐστι
p. 52 *τὸ ἡμέρα ἐστί’ * * *. | καὶ γεγυμνάσθαι σε χρὴ διὰ* 5
τοῦτο κατὰ τὴν τῶν ἰσοδυναμο⟨υσῶ⟩ν προτάσεων γυμνασίαν· ἔσθ’ ὅτε γοῦν ἰδεῖν ἔστι διαφερομένους τινὰς ἀλλήλοις καίτοι δυν⟨ά⟩μ⟨ει⟩ λέγοντας ταὐτόν, ἐνίοτε δὲ οὐ δυνάμει ταὐτὸν ἀλλ’ ἄντικρυς ἀποφαινομένους σαφῶς, ὥσπερ ἐὰν ὁ μέν τις καρπὸν ἔχῃ, ὁ δὲ †μακρὰ ἔχων· λείπει δὲ ὅδε. παρεμπίπτει δὲ πολλάκις τοῖς 6
τοιούτοις λόγοις ἡ περὶ τῶν σημαινομένων ζήτησις, ἐνίων μὲν εἰς πλείω σημαινόμενα †τὴν τῶν ἰδίων δεομένην αὐτὴν σημαίνειν φασκόντων, οὐκ ὀλίγων δὲ καὶ τελείως ἀποπιπτόντων τοῦ κατ’ αὐτὴν σημαινομένου πολλάκις [τὲ] σαφεστάτου τε ὄντος καὶ πᾶσιν Ἕλλησι γιγνωσκομένου καθάπερ ἐπεδείξαμεν ἐπὶ τῆς ἀληθεύειν

---

1. 2 *ὑπάρχοντας ἀληθεύοντας* P: correxi   3 *οἷον*] sensus *ἀλλὰ καὶ ἀληθεύει ὁ Θέων· ἄρα* (cf. 44, 20. IV 730, 12. 16. VI 16, 7; obstare videtur VII 661, 15 sqq.)   4 lacunae signa posui; cf. § 8   6 *τι* scripsi: *τινῶν* P   *τούτων* P: corr. My   7 *ὑπάρχει* corr. nescio unde P^1 post *τι εἶναι,* sed del. P^1 9 excidisse videntur haec fere *ταὐτὸν λέγει τῷ φάσκοντι ‘ἡμέρα ἐστίν’*   *γεγυμνάσθαι* My: *τὸ γυμνάσθαι* P   11 *γοῦν* scripsi: *οὖν* P   12 *καίτοι* scripsi: *καὶ τὸ* P   14 *μακρὰ — ὅδε* gravissime corrupta videntur et lacunosa, id quod fortasse significatur voce *λείπει*   17 sensus hic fere *εἰς πλ. σ. τῶν ἰδίων διαιρουμένην τὴν φωνὴν σημαίνειν φασκόντων*   18 *δὲ* scripsi: *τὲ* P   19 *τελείων* P: corr. My   20 [*τὲ*] delevi: possis *γε*   21 *ἀληθεύειν φωνῆς* scripsi: *ἀληθοῦς φάναι* P

*φωνῆς· τὸν γὰρ ὄντα ἢ καὶ γεγονότα ὡς ἔχει καὶ γέγο-
νεν ἑρμηνεύοντα πάντες Ἕλληνες ἀληθεύειν φάσκουσιν,
ὥσπερ γε καὶ ψεύδεσθαι τὸν τὰ μὴ ὄντα εἶναι λέγοντα*
7 *ἢ τὰ ὄντα μὴ εἶναι. προσέχειν οὖν χρὴ τὸν ὁτιοῦν
συλλογιζόμενον ἢ ἀποδεικνύντα δύο τοῖσδε πρώτοις
καὶ μάλιστα, τό τε σημαινόμενον ἐκ τῆς φωνῆς ἀκούειν
κατὰ τὸ ⟨τῶν⟩ Ἑλ|λήνων ἔθος τό τε λαμβανόμενον* p. 53
*λῆμμα πότερον ὡς ὑποπεπτωκὸς ἀξιώματι καθόλου δι'
ἐκεῖνο αὐτὸ πιστόν ἐστιν ἢ δι' ἄλλο τι — τὰ πλεῖστα
γὰρ ὧν οἱ ἄνθρωποι συλλογίζονται καὶ ἀποδεικνύουσι,
κατὰ δύναμιν ἀξιώματος λέγεται — μεμνημένων ἡμῶν
καὶ αὐτοῦ τοῦ κατὰ τὴν ἀξίωμα φωνὴν σημαινομένου·
τὸν γὰρ ἐξ αὑ(τοῦ) πιστὸν λόγον οὕτως ὀνομάζειν*
8 *ὑπεθέμεθα κατὰ τὴν προκειμένην διδασκαλίαν. κοι-
νωνεῖ δὲ πολλάκι(ς) ὁ τοιοῦτος λόγος τῷ σημαινομένῳ,
καθάπερ (ἀμ)έλει καὶ κατ' αὐτὸν τοῦτον τὸν προειρη-
μένον ἄρτι λόγον, ὃν ἐπωνόμασα ⟨δι'⟩ ὡρισμένου,
σαφέστερον ἐρωτήσειεν (ἄν) τις ⟨οὕτως 'ἀλήθειά ἐστι
λόγος ἑρμηνευτικὸς τῶν ὄντων·⟩ Δίων ἀληθεύει πάντα,
ἀλλὰ καὶ μαντικ(ὴν) | εἶναι λέ(γει)· ἄρα ἔστι μαν-* f. 11^{v}
*τική· εἰ γὰρ πάντ' ἀληθεύει Δίων, εὔδηλον ὅτι καὶ
αὐτὸ τοῦτο τὸ τὴν μαντικὴν εἶναι· εἰ δὲ ἀληθές ἐστι*
9 *τὸ εἶναι μαντικήν, ἔστι μαντική'. ἐν γὰρ τούτῳ τῷ
λόγῳ τὸ μὲν ἐκ τῆς ⟨ἀλήθεια⟩ φωνῆς σημαίνεσθαι
λόγον ἑρμηνευτικὸν τῶν ὄντων ἐξήγησίς ἐστι τοῦ ση-*

---

2 *ἀληθεύειν* scripsi: *ἑρμηνεύειν* P   5 *τοῖς τε* P: corr. Pr   7 *κατὰ τὸ ⟨τῶν⟩* Pr: *τὸ κατὰ* P   9 *ἐκεῖνον* P: corr. My   *αὐτόπιστόν* corr. ex *αὐτὸ πιστόν* P^1 ut vid.   13 *αὑ(...)* P   14 *ὑπεθέμεθα*] I 5   17 *ἐπωνόμασα* fort. in lac. § 3 vel 4   *⟨δι'⟩* addidi   18 *⟨οὕτως — ὄντων⟩* addidi ex § 9   19 *Δίων* scripsi: *δι' ὧν* P   20 *ωρα* P: correxi (cf. 43, 3)   21 *ἀληθεύει Δίων* My: *ἀληθεύειν δεῖ* P   24 *⟨ἀλήθεια⟩* addidi

μαινομένου πρὸς τῆς ἀλήθεια φωνῆς, τὸ δὲ πάντη
ἀληθεύειν Δίωνα ἐν χώρᾳ τοῦ καθόλου ἀξιώματος
εἴληπται, τὸ δὲ ⟨συμπέρασμα τόδε⟩ 'εἰ πάντα ἀληθεύει
p. 54 *Δίων, ἓν δέ τι ⟨ὧν φησι⟩ | καὶ τοῦτ' ἔστι τὸ μαν-*
τικὴν εἶναι, ἀλη(θές) ἐστι καὶ τοῦτο'.

Καὶ περὶ μὲν οὖν τού⟨του⟩ κατὰ τὸ παρὸν XVIII
ἀποχρήσει τὰ λελεγμένα, μεταβῶμεν δ' ἐφ' ἕτερόν τι
τοιόνδε· ἐπείπερ ἐν τῷ γένει τῶν κατὰ τὸ πρός τι
συλλογισμῶν εἰσιν ὥσπερ οἱ κατὰ τὸ μᾶλλόν τε καὶ
ἧττον οὕτως καὶ οἱ κατὰ τὸ ὡσαύτως καὶ ἀνὰ λόγον,
ἐπισκεπτ(έον εἰ) καὶ τούτων ἡ πίστις ἐκ τῶν καθόλου
τινῶν ἀξιωμάτων εἴληπται· διαφερέτω δὲ μηδὲν ἢ
ὡσαύτως εἰπεῖν ἢ ἴσως ἢ ὁμοίως. ἔστι δὲ τοιοῦτος 2
ὁ λόγος οὗτος καὶ Πλάτωνος ἐν τῇ Πολιτείᾳ γεγραμ-
μένος· ἀξιοῖ γὰρ Σωκράτης, ὡς πόλις γίγνεται καὶ
λέγεται δικαία, οὕτω καὶ ψυχὴν γίγνεσθαί τε καὶ λέγε-
σθαι δικαίαν, ὡσαύτως δὲ καὶ πρᾶξιν καὶ νόμον [εἴθ'
ὁτιοῦν] καὶ πᾶν ὁτιοῦν τῶν δικαίων εἶναι λεγομένων
κατὰ ταὐτὸν λέγεσθαι σημαινόμενον. τὸ γὰρ εἶδος 3
τῆς δικαιοσύνης, ἀφ' οὗ λέγεται πάντα τὰ κατὰ μέρος
δίκαια, ταὐτὸ μὲν ἐν ἅπασίν ἐστιν· εἰ δέ ἐστιν ἕν τι
ταὐτόν, ἐφ' οὗπερ ἂν ἑνὸς τῶν κατὰ μέρος ἐναργῶς
p. 55 *ῥηθῇ, κἀπὶ τἆλλα (μετ)ενεχθήσεται, γιγνω|σκόντων*

---

1 *ἀλήθεια* scripsi: *ἀληθεστάτης* P *πάντη* P: fortasse *πάντ'* coll. 44, 19. 21. 45, 3 3 ⟨*συμπέρασμα τόδε*⟩ addidi *εἰς* P: correxi *ἀληθεύειν δίωνα* P: correxi 4 ⟨*ὧν φησι*⟩ addidi *τοῦτ'* scripsi: *τὸ ταυτόν* P (possis etiam *τὸ τοιοῦτον*) 6 *τούτου* My: *τοῦ* P 12 *εἴληπται* scripsi: *εἴρηται* P: *ἤρτηται* Pr 14 scripseris *Πλάτωνι*, sed cave hiatum *Πολιτείᾳ*] B p. 368 E sqq. 15 *ἄξιος* P: corr. My 17 [*εἴθ' ὁτιοῦν*] del. Pr 19 *κατὰ ταὐτὸν* ex *κατ' αὐτὸν* corr. P[1] 21 *ταὐτὸ* scripsi: *τοῦτο* P *ἐν* ex *ἦν* ut vid. corr. P[2] post *ἐστὶν ὑπαρχ'*, sed del. P(¹?) *τι* ⟨*καὶ*⟩? 23 *ῥηθήσεται* P: corr. My

ἡμῶν οὐ κατ' ἴσην ἐπὶ πάντων ἐνάργειαν φαίνεσθαι ταὐτὸν εἶδος, ἀλλ' ἐπ' ἐκείνων μὲν ἐναργέστερον, ἐφ'
4 ἑτέρων δ' ἀμυδρότερον. καὶ διὰ τοῦτο προγυμνάσας τοὺς κοινωνοῦντας αὐτῷ τοῦ λόγου νεανίσκους ἐν τῷ περὶ τῆς δικαίας πόλεως λόγῳ μεταβὰς ἐπὶ τὴν ψυχὴν ἀποδείκνυσι κἀκείνην κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον δικαίαν λεγομένην ὥσπερ καὶ τὴν πόλιν, ὡς εἶναι τὸν συλλογισμὸν τοιοῦτον 'ὡσαύτως πόλις τε καὶ ψυχὴ δίκαιαι λέγονται καὶ εἰσί· πόλις δὲ δικαία λέγεται τῇ [κατὰ] τῶν μερῶν αὐτῆς ἰδιοπραγίᾳ· καὶ ψυχὴ ἄρα κατὰ τοῦτο
5 δικαία λεχθήσεται'. ἐπεὶ δὲ [καὶ] κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον ἀποδείκνυται πάνυ [τὰ] πολλὰ παρὰ τοῖς ἀριθμητικοῖς καὶ γεωμέτραις καὶ εἴη ἂν προδήλως πᾶσιν ἀνθρώποις φύσει φαινόμενον, ὅτιπερ ἂν οὕτως ἀποδειχθῇ, πιστὸν εἶναι, διὰ τοῦτο κἀγὼ κατὰ τὰς τῶν συλλογισμῶν πραγματείας ἔγραψα περὶ τούτου τοῦ συλλογισμοῦ· παράδειγμα γὰρ τῆς γε νοήσεως | καὶ p. 56
τοῖς ἀπείροις ἀριθμητικῆς τε καὶ γεωμετρίας ἔστω τόδε 'ὡς τὸ ᾱ πρὸς τὸ β̄, οὕτως [δὲ] καὶ τὸ γ̄ πρὸς τὸ δ̄· τὸ δὲ ᾱ τοῦ β̄ διπλάσιόν ἐστι· τὸ γ̄ ἄρα τοῦ δ̄ διπλά-
6 σιόν ἐστι'. καθολικὸν δὲ καὶ κατὰ τοὺς τοιούτους λόγους ἀξίωμα νοεῖταί τε καὶ πιστεύεται πᾶσι τοιόνδε 'ὧν αὐτὸς ὁ λόγος καθόλου, τούτων καὶ οἱ κατὰ μέρος λόγοι πάντες οἱ αὐτοί'· ὥστε ὁ ὑποθέμενος ἐν τῷ

---

1 κατ' ἴσην scripsi: καθίστησιν P ἐπὶ ex εἰς ut vid. corr. P¹ ἐνέργειαν P: corr. My 5 $\overset{λ}{\text{δικασπό}}$ P: correxi 8 post δίκαιαι δὲ in τὲ corr. P² 9 aut κατὰ delendum aut scribendum κατὰ τὴν … ἰδιοπραγίαν 11 [καὶ] delevi 12 ἀποδεικνύειν P: correxi [τὰ] del. My 17 γὰρ P: desidero δὲ, cf. 19. 9, 21. 20, 1. 30, 1 τῆς γε scripsi (cf. 43, 9): τοῦτο P 19 [δὲ] recte om. My 23 αὐτὸς P: corr. Pr 24 πάντες καὶ ^{οἱ} αὐτοὶ P¹: corr. Pr

αὐτῷ λόγῳ εἶναι τὸ α̅ ⟨πρὸς τὸ β̅ καὶ τὸ γ̅ πρὸς
τὸ δ̅, τοῦ δὲ α̅ πρὸς⟩ τὸ β̅ λόγον εἶναι διπλάσιον,
οὐκ ἂν ἀρνήσεται καὶ τοῦ γ̅ πρὸς τὸ δ̅ διπλάσιον εἶναι
λόγον, ὥσπερ γε καὶ ⟨εἰ⟩ τριπλάσιος λόγος τοῦ α̅ πρὸς
τὸ β̅, καὶ τοῦ γ̅ πρὸς τὸ δ̅ τριπλάσιον εἶναι φήσει, ἢ
⟨εἰ⟩ τετραπλάσιος ἢ πενταπλάσιος ἢ ὡς ἄν τις τὸ
f. 12r π(ρῶ)τον πρὸς τὸ β̅ λογίζηται, φανεῖται καὶ | τὸ γ̅
πρὸς τὸ δ̅ τετραπλάσιον ἢ πενταπλάσιον εἶναι. εἰ γὰρ 7
ἐν τῷ καθόλου ὁ αὐτὸς λόγος ἐστὶ τοῦ α̅ πρὸς τὸ β̅
καὶ τοῦ γ̅ πρὸς τὸ δ̅, ⟨καὶ τῶν⟩ κατὰ μέρος λόγων
ὁ αὐτὸς ἔσται· εἷς δὲ τῶν κατὰ μέρος λόγων [ὁ αὐτὸς
ἔσται] καὶ ὁ πενταπλάσιος· ἔστιν ἄρα καὶ οὗτος ὁ λόγος
τοῦ ⟨γ̅ πρὸς τὸ⟩ δ̅. τοὺς δὴ τοιούτους ἅπαντας συλ- 8
p. 57 λογισμοὺς τῷ γένει μὲν | ἐκ τῶν πρός τι ῥητέον,
ἐν εἴδει δὲ κατ' ἀξιώματος δύναμιν συνισταμένους,
ὥσπερ καὶ ὁ Ποσειδώνιός φησιν ὀνομάζειν αὐτοὺς
συνακτικοὺς κατὰ δύναμιν ἀξιώματος.

Ἐπεὶ δὲ καὶ ⟨περὶ⟩ τῶν κατὰ πρόσληψιν ὀνο- XIX
μαζομένων συλλογισμῶν οἱ ἐκ τοῦ Περιπάτου γεγρά-
φασιν ὡς χρησίμων, ἐμοὶ δὲ περιττοὶ δοκοῦσιν εἶναι
καθότι δέδεικταί μοι κἀν τῇ Περὶ τῆς ἀποδείξεως
πραγματείᾳ, προσῆκον εἴη ἄν τι καὶ περὶ τούτων εἰπεῖν.
πόσοι μὲν οὖν καὶ τίνες εἰσίν, οὐκ ἀναγκαῖον ἐνταῦθα 2

---

1 ⟨πρὸς — α̅ πρὸς⟩ addidi 2 ante β̅ τὸ superscripto ὦ P[1] λόγος P: correxi 3 ἀρνήσηται P: correxi τὸ γ̅ P: correxi 4. 6 ⟨εἰ⟩ addidi utrobique 5 φήσει scripsi: φ^η P 6 ὡς ἄν τις scripsi: ὡσαύτως P 7 λογίζεται P: correxi 10 δ̅] τέταρτον del., δ̅ sscr. P[2] ⟨καὶ τῶν⟩ addidi 11 [ὁ αὐτὸς] delevi 12 [ἔσται] del. Diels 13 ⟨γ̅ πρὸς τὸ⟩ addidi 16 fort. ὀνομάζων 18 ⟨περὶ⟩ add. Pr 19 οἱ ἐκ τοῦ Περιπάτου] cf. Alex. in An. pr. p. 378, 9 sqq. Wallies 21 Π. τ. ἀποδ.] cf. XII 1 22 εἴη ἂν scripsi: εἶναί P

*διεξέρχεσθαι τελείως εἰρηκότι περὶ αὐτῶν ἐν ἐκείνοις
τοῖς ὑπομνήμασιν· ὁποῖον δέ τι τὸ εἶδος αὐτῶν, εἰρή-
3 σεται διὰ παραδειγμάτων δυοῖν. ἓν μὲν οὖν εἶδός
ἐστι τοῖον 'καθ' οὗ τόδε, καὶ τόδε· ⟨ἀλλὰ τόδε κατὰ
τοῦδε· καὶ τόδε⟩ ἄρα κατὰ τοῦδε' καὶ ἐπ' ὀνομάτων
'ἐφ' οὗ δένδρον, καὶ φυτόν· δένδρον (δὲ) ἐπὶ πλα-
τάνου· καὶ φυτὸν ἄρα ἐπὶ πλατάνου·' προσυπακοῦσαι
δὲ δηλονότι δεῖ τῷ κατὰ τὸν λόγον τὸ 'κατηγο-
ρεῖται' ἢ 'λέγεται', ὡς εἶναι τὸν ὁλόκληρον λόγον
τοιόνδε | 'καθ' οὗ δένδρον κατηγορεῖται, κατὰ* p. 58
*τούτου φυτὸν κατηγορεῖται· δένδρον δὲ πλατάνου
κατηγορεῖται· καὶ φυτὸν ἄρα πλατάνου κατηγορηθή-
4 σεται'. ἕτερον δὲ εἶδος συλλογισμῶν ἐκ τῶν κατὰ
πρόσληψιν 'ὃ κατὰ τοῦδε, καὶ κατὰ τοῦδε· ⟨τόδε δὲ
κατὰ τοῦδε· ὥστε καὶ κατὰ τοῦδε⟩'· ἐπ' ὀνομάτων
δέ 'ὃ κατὰ δένδρου, καὶ ⟨κατὰ⟩ πλατάνου· φυτὸν δὲ
5 κατὰ τοῦ δένδρου· καὶ κατὰ πλατάνου ἄρα'. ⟨ὅτι⟩
δ' οἱ τοιοῦτοι συλλογισμοὶ τῶν κατηγορικῶν ἐπιτομαί
τινές εἰσιν, οὐχ ἕτερον γένος αὐτῶν, ἐπιδεδειχὼς [οὖν]
ἐν οἷς εἶπον ὑπομνήμασιν οὐδὲν ἔτι δέομαι λέγειν
ἐνταῦθα περὶ αὐτῶν· κατὰ γὰρ τὰς εἰσαγωγὰς αὐτῶν
οὐδὲν δεῖ τῶν χρησίμων παραλείπεσθαι, τοὺς δ' ἐλέγχους
6 τῶν περιττῶν μὴ λέγεσθαι. διὰ τοῦτο οὖν οὐδὲ τοὺς
ὑπὸ Χρυσίππου συντεθέντας ἐν ταῖς τρισὶ Συλλογιστι-
καῖς [ἀχρήστοις] ἐπιδεικτέον μοι νῦν ἐστιν ἀχρήστους*

---

1 *εἰρηκότος* P: correxi 4 *τοιόνδε* My ⟨*ἀλλὰ — τόδε*⟩ addidi 5 *ὀνόματος* P: correxi coll. v. 15 14 ⟨*τόδε — τοῦδε*⟩ addidi 16 ⟨*κατὰ*⟩ addidi *δὲ κατὰ* ex *δ' ἐκ* corr. P[2] 17 ⟨*ὅτι*⟩ addidi 19 [*οὖν*] delevi 21 post *περὶ* add. *τῶν*, sed expunxit P[1] *αὐτῶν* (alt.) cf. 32, 22. X 53, 3 23 *μὴ* scripsi: *μὲν* P, quod addiderim post *αὐτῶν* (v. 21) 25 [*ἀχρήστοις*] delevi; cf. XIX 47, 12. 43, 4 (II 123, 13. 119, 5 Müller)

*ὄντας· ἑτέρωθι γὰρ ἔδειξα τοῦτο, καθάπερ καὶ ⟨περὶ⟩ τῶν περαντικῶν ὑπ' αὐτοῦ κληθέντων· ἐδείχθη⟨σαν⟩ γὰρ καὶ τούτων ἔνιοι μὲν οὐκ ἴδιόν τι γένος ὄντες συλλογισμῶν, ἀλλὰ ⟨διὰ⟩ πεπονθυίας λέξεως ἑρμηνευόμενοι, ποτὲ μὲν κατ' ἀκολουθίας ὑπέρθεσιν * * *, οἱ δὲ ὑποσυλλογιστικοὶ κληθέντες ἐν ἰσοδυναμούσαις λέξεσι τοῖς συλλογιστικοῖς λεγόμενοι· τέλος δὲ περιττοὶ πρὸς αὐτοῖς οὓς ἀμεθόδους ὀνομάζουσιν, οἷς οὐδενὸς ὄντος ὅλως μεθοδικοῦ λόγου συλλογιστέον.*

---

1 ⟨*περὶ*⟩ addidi 2 *περαντικῶν*] cf. Alex. in An. pr. p. 373, 29 sqq. 390, 16 Wallies et Diog. VII 78 *ἐδείχθη* P: corr. My 4 ⟨*διὰ*⟩ addidi *ἑρμηνευομένου* P: corr. Pr 5 *κατακολουθοῦσαν* P: corr. Pr *ὑπέρθεσιν*, ⟨*ποτὲ δὲ κατ' ἄλλο τι πάθος*⟩ My 6 *ὑποσυλλογιστικοὶ*] cf. Alex. in An. pr. p. 84, 12 Wallies 7 *λεγο*^{μν}′ P *τέλος* P (cf. VII 673, 15): conicias *τελείως* *περιττοὶ* Pr: *περὶ τρι*^{τ}′ P 8 *αὐτοὺς* P: correxi coll. XIX 32. 5 *οὖσα μεθο*^{δ}′ P: corr. My; cf. Alex. in An. pr. p. 21, 30. 68, 22 et in Top. p. 14, 20 Wallies; ceterum de nonnullis eiusmodi ratiocinationibus ipse iam egit Galenus XVI 5 sqq.

INDEX VERBORUM

* asterisco notavi quae in lexicis desiderantur
† crucem praefixi locis coniectura tentatis
non id egi ut omnes locos afferrem
numeralia pleraque omisi

INDEX NOMINUM